

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

Gazetemizin web sayfası, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu kararıyla son iki ayda 4. kez kapatıldı! En son www.mucadelebirligi5.net, 8 Haziran'da kapatıldı.

Faşizmin özellikle gazetemizin web sayfasını hedef alması yadırganıyor. Zira son süreçte sayfalarımızın takipçilerinin önemli ölçüde arttığını gözlemliyorduk. Bu, insanların devrimci yayıncılığa artan ilgisini gösteriyordu. Aynı zamanda leninist ideoloji ve politikaların geniş yığınların dikkatini çektiğini, geniş yığınlar içinde kök salmaya başladığını ifade ediyorduk.

Faşizmin tahammül edemeyeceği şeylerin başında devrimin somutluğunun ve güncelliğinin propagandasının en geniş kesimlere yapılmasının geldiğini bilmiyor değiliz. Faşizm koşullarında devrimci, sosyalist bir yayıncılık anlayışıyla çalışmanın bedellerinin ne olduğunu daha önceki deneyimlerimizden biliyoruz. Ancak, tekeli sermayenin ve onun devletinin de şunu bilmesi gerekiyor: Hiçbir baskı, sansür vb de bizi, işçi sınıfı emekçilerin, yoksul Kürt Halkının, Alevilerin, devrimci gençliğin ve emekçi kadınların sesi olmaktan alıkoymaz. Hiçbir saldırı devrimin gürleyen sesini kısamaz; faşizmi, kendisini bekleyen akıbetten kurtaramaz.

Kapatacaksınız, yine açacağız; kimse bizden "hukuksuzluk" vb hayıflanmalarında bulunmamızı beklemesin. Faşizm'in "hukuk"unun ne olduğunu, "adalet"in nasıl "mülkün temeli" olduğunu biliyoruz. Sadece işçi sınıfı ve emekçilere, devrimci ve komünistlere karşı işlediğiniz suçların kabardığını bir kez daha hatırlatmak istiyoruz!

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

12 - 26 Haziran 2019 / S 77 / 2 TL

İçine CHP'nin de dahil edildiği bir "Demokrasi Cephesi" arayışları, uzunca bir süredir ortalama sol hareketin en önemli gündemini oluşturuyor. Kılıçdaroğlu'na bir asker cenazesinde yapılan saldırıdan sonra bu arayışlar daha da hız kazanmıştı; en son Yerel Seçimlerde İstanbul'da İmamoğlu'nun arkasında saf tutanlar, "AKP'yi Geriletme" adımı verdikleri bu ke-pazeliğe işçi sınıfı ve emekçileri, yoksul Kürt Halkını, devrimci gençliği inandırmaya çalıştılar.

Tek bir resim, baş üstü duran gerçekliği ayakları üzerine oturtmaya yetti. 19 Mayıs'ta "Daltonlar"ın Samsun'da verdikleri görüntü, faşist devletin gerçek görüntüsüydü. O resimde olamadıkları için hayıflanmalar da yok değildi elbette. Böyle at izinin it zine karıştığı bir dönemde yegâne devrimci politikayı savunmanın kolay olmadığını bilmiyor değiliz. Devrimle karşı-devrim arasındaki çizgi kalınlaştıkça "sel gider kum kalır" misali, bugünlerden geriye, sınıf savaşımının her aşamasında proletaryanın çıkarlarını savunanların kalacağını biliyoruz. Bu nedenle zindanlarda ve dışarıda süren açlık grevlerinin bitirilmesinden sonra ortalıklarda dolaşmaya başlayan "yeni çözüm süreci" tartışmalarını da göz önünde bulundurarak söyleyebiliriz ki, faşizmin devrim cephesine azgınca saldırdığı bir dönemde umutlarını tekeli burjuvazinin ve onun faşist devletin kendilerine doğru atacağı bir adıma bağlayanlar tarih karşısında daha önce deneyimledikleri şeyleri yeniden yaşamaktan kurtulamayacaklardır. Ama aynı biçimde değil, daha acı sonuçlarla karşılaşmak üzere.

Bir yandan Diyarbakır'da "Kürdistan"dan bahsedilenler, diğer yanda Xakurk'a "Pençe Harekati" yapıyor, her gün "öldürdükleri" "teröristler"in sayısının artıyor olmasından, "kandan kına yakmak"tan adeta mest oluyorlar.

Kürt halkının özgürlük ve kesin kurtuluş umutlarını "yeni çözüm süreci" denen kazığa bağlamak isteyenlere soruyoruz: Halfeti'de insanları sokak ortasında ellerini arkadan kelepçeyerek yere yatanlardan, onlara en aşağılık işkenceleri yapanlardan Kürt Halkı'nın ne beklentisi olabilir?

Yoksul Kürt Halkı üzerinde, işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde terör estirenlerin anlayacakları tek dil, zora dayalı devrimin dili olabilir. Ancak köklü bir devrim Kürt Halkının yüz yıllarca süren acılarına son verebilir, işçi sınıfı ve emekçileri, yoksul Alevileri, kadınları ve gençleri özgürleştirebilir. Gerçek ve kalıcı bir barış ancak devrimle mümkün olabilir.

Gezi Ayaklanması ve 6-7 Ekim Serhıldanı, bu topraklarda devrimin mümkün olduğunu tüm dünyaya somut bir şekilde gösterdi. Şimdi her yerde aynı havanın solunduğu bugünlerde çözüm aranacaksa devrim saflarında, devrimci bir cephede aranmalıdır. İçinde, 19 Mayıs'ta "birlik" resmi veren "Daltonlar"ın bir ferдинin de olduğu sözümona "demokrasi cephesi"nde değil.

Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu'da gelişmeler hızlıdır. Devrim isteyenler, elini çabuk tutmalıdır.

DEVİRİM CEPHESİNİ

XAKURKE'TA YENİ BİR İŞGAL HAREKATI

Türk Ordusu, 28 Mayıs günü Xakurke alanına yönelik işgal saldırısını başlattı. TC, geçen sene Bradost alanına yönelik başlattığı işgal saldırılarını Şekif Dağı ve Derviş tepesine indirmeler yaparak genişletti, bölgeyi savaş uçakları ve kobra helikopterleri ile bombaladı.

HPG, gerilla eylemlerine ilişkin açıklamalarında TC ordusunun teknik üstünlüğüne rağmen kara gerilla güçlerine karşı ağır kayıplar verdiğini duyurdu.

İşgal saldırılarına karşı Kürdistan halkı da alanlara çıkarak protesto eylemleri yapıyor, işgale sessiz kalan Güney hükümetine tepki gösteriyor. **3**

DEVİRİM UMUTLARI 6 YAŞINDA

Taksim Gezi Parkı'ndaki ağaçların kesilmesine karşı başlayan protestoların bütün ülkeye yayılarak Haziran Ayaklanması'na dönüştüğü Gezi Parkı eylemlerinin 6. yılında binlerce kişi yine Gezi Parkı'na gitmek üzere Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla Taksim'de bir araya geldi.

TMMOB önünde Taksim Dayanışması pankartı ardında toplanan kitle alkış, zılgıt ve sloganlarla yürüse de, polis İstiklal Caddesi'ne çıkılmasına izin vermedi.

Burada polis barikadı önünde basın açıklaması yapıldı. **5**

ODTÜ'DE KYK İSTEMİYORUZ

ODTÜ öğrencileri, Kampüsün Kavaklık alanına KYK'ya ait yurt yapılmasına karşı birkaç haftadır çadırlı eylem yapıyor. Öğrenciler bu yurdun ODTÜ'nün ihtiyacından fazla olduğunu belirterek, aksine ODTÜ'nün ekosisteminden sosyal yapısına kadar birçok alanına zarar vereceğini söylüyor.

Kamuoyundan destek beklemediklerini söyleyen öğrenciler, "ODTÜ'yü savunmaya, üniversiteyi savunmaya çağırıyoruz" diyorlar. **7**

>>Editör... İDLİB'DE YOLUN SONU!

Dinci faşist iktidar, dinci faşist katil sürüleri üzerinden dolaylı biçimde işgal ettiği İdlib'te yolun sonuna mı geliyor? Bu yönde güçlü işaretler var. Emperyalistlerin ve dinci faşist iktidarın ellerinde bulunan güç ve olanaklar onlara manevra alanı bıraktığı için, bir ihtiyat payı bırakarak, yolun sonunun görüldüğünü söylemek mümkün.

Suriye'nin geçtiğimiz yılın Eylül-Ekim aylarından beri Türkiye-Rusya ilişkileri nedeniyle erteleyip durduğu operasyon, Mayıs ayının ilk haftasında başlamıştı. Ancak Suriye ordusu, Rus Hava-Uzay kuvvetlerinin de desteğiyle bir hafta içinde onlarca yerleşim birimini dinci katil sürülerinden temizleyince dinci faşist iktidarın etkeleri tutuştu. **3**

Değişen Gerçeklik Dünyası

C.Dağlı

2

Kürdistan'ı İşgal Hevesleri

Taylan Işık

4

Sudan Burjuvazisi
Cavaignac'ını Aparken

Sinan Kaleli

5

Krizi Devrime Çevirmek

Arif İşçi

8

Sosyalizm Günceldir

Ali Varol Günel

9

Olgularla İç Savaş - 12

Özgür Güven

10

Nerede Ve Ne İçin Birlik

Deniz Karadeniz

11

DEĞİŞEN GERÇEKLIK DÜNYASI

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Eylemimizin amacı, var olan gerçekliğin yerine başka bir gerçekliği koymaktır. Fakat toplumsal gerçeklik sürekli değişiyor. Değişen gerçeklik dünyasını ortaya koymak için, bugünkü somut durumun bir değerlendirmesini yapmamız gerekiyor.

Kapitalizm, tarihsel gelişmesi boyunca, kendi yıkımını hazırladı. Kapitalist toplumun yeni nicel evresi, sert ve tam bir çöküştür. Bu üretim biçimi, çağdaş gelişmeye ayak bağı olduğu için, tarihsel misyonunu ihanet etmiş, ömrünü doldurmuştur.

Burjuva toplum kendi yıkımına doğru dolu dizgin ilerlerken, kendi içinde daha ileri bir toplumun koşullarını, öğelerini de oluşturur ve oluşturmuştur. Toplumun daha yüksek ekonomik biçimi, her bakımdan kendini dayatmıştır. Kapitalizmin, en yüksek aşaması emperyalizme dönüşümüyle, yeni bir tarihsel eğilim, kendini tüm topluma iyice hissettirir. Yeni bir toplumun doğması kaçınılmaz olmuştur. 1917 Ekim sosyalist devrimiyle yeni bir tarihsel dönem başlar. Yeni dünya doğmuştur, eski dünyayla tüm cephelerde şiddetli bir savaş içindedir.

Burjuva toplum, yenilmiş, kaybetmiş bir toplumdur. Köhnemiş burjuva dünyası, dünya tarihsel sınıf olan proletaryanın devrimci saldırılarına altında birçok noktada parçalanıyor. Eski dünyanın sınırlarının ötesinde ve ilerisinde bambaşka bir dünya kuruluyor. Bu dünya ilerici ve insanal bir dünyadır. İnsanlar, her yerde, yeni bir dünya uğruna kavgaya atılıyorlar.

20. yüzyılda başlayan insanlığın kapitalizmden komünizme büyük sıçraması, 21. yüzyılla birlikte patlak veren yeni bir toplumsal devrimler çağıyla sürüyor. İnsanlık tarihinde yeni bir dönem açılmıştır. Bu, nitel yeni evredir.

İnsanlığın yaşamında, yeni bir tarihsel dönem, yani nitel yeni evre başlamıştır ve dünyaya doğru genişliyor. Böyle bir dönemin başlaması, nesnel hareket tarafından, çağdaş üretici güçlerin ileriye doğru olan evrensel hareketi, gelişmesi tarafından destekleniyor.

En az güç harcayarak, daha fazla

üretim aracını harekete geçirme yasası, veya emeğin artan üretkenlik yasası, insanlık için yeni bir yaşamı olanaklı kılıyor. Bütün toplum, kendi toplam üretimini daha kısa sürede yapabilecek, artan zamanını, serbest (özgür) zaman olarak kullanacaktır. Kapitalist toplumda, emeğin artan üretkenliği yasası, mutlak işçi sayısının azalmasına yolaçar ve bu gelişme daha çok insanın işsiz kalmasını getirir. Kapitalist üretim tarzında, artan artı-emek, kapitalist için daha fazla sömürü anlamına gelir. Kolektif üretimin egemen olduğu toplumdaysa, artı-emek, toplumun toplumsal gerekli emeğine dahil edilir ve toplumun gelişmesine hizmet eder. Çağdaş üretici güçler, emeğin artan üretkenliği, daha yüksek bir ekonomik biçimini güvence altına alır.

Üretken güçleri ortak denetim altına alan toplum, böylece, doğayla ilişkilerini akla uygun olarak yeniden düzenleyebilir, doğayla ortak bir denetim altına alabilir; kendisiyle ve doğayla yabancılaşmasını sona erdirebilir. Doğayla insanın karşılıklı ilişkisi akla uygun yeniden düzenlenmeden, insan; kendi öz toplumsal etkinliğini ortaklaşa olarak kendine mal etmeden, bir özgürlükten söz edilemez.

Toplumu değiştirecek ve yeniden örgütleyecek bir güç olan proletaryanın bilincinde büyük bir değişiklik olduğu görülmelidir. Emekçi sınıfın kendi durumunun bilincinde olması, tarihsel gelişme fikrini kavraması büyük bir ilerlemedir. Bu sınıfın elinde, dünyayı değiştirmede güçlü bir araç olan bilimsel sosyalizm silahı var. Bu silahla dövüşmek, burjuvaziye karşı savaşta, emekçi sınıfa kesin bir üstünlük sağlıyor.

İşçilerin bilinci hangi koşullarda biçimlendi? İşçi kitleleri on yıllardır devrimci bir çağ içinde hareket ediyor. Bu, tarihin en devrimci, en alt üst edici ve en büyük toplumsal dönüşümlerin gerçekleştiği ve derinleştiği bir çağdır. Devrimci çağ, kitleleri diğer dönemlere göre daha hızlı ve daha iyi eğitir. İşçilerin bilinçlenmesinden söz ederken, diğer dönemlere göre şu temel farkın anlaşılması gerekiyor: İşçiler tüm bu devrimci dönem bo-

yunca, bilinçlenmeyi devrimci yoldan edinirler. Devrimci mücadele dönemleri, olağanüstü mücadele dönemleridir. Mücadelenin bir fırtına gibi estiği dönemlerdir. Dolayısıyla işçi kitlelerin bilinci fırtınalı süreçlerde ve devrimci yoldan biçimlendi. Bunun büyük önemi şuradadır ki, ileri işçiler, gittikleri her yerde, diğer kitleleri daha çabuk etkiler ve yanlarına çekerler.

Emekçilerin kurtuluşu uğruna, komünist proletaryanın ve diğer devrimci kitlelerin verdiği devrimci kavga, dünya çapındadır. Son yılların tarihi, devrim fırtınasının bütün kapitalist dünyada estiğine tanıktır. Dolayısıyla kitlelerin bilincinin dönüşümü dünya çapında gerçekleşmekte. Sadece son çeyrek yüz yıl baz aldığımızda, kitlelerin nasıl yoğun, kısa sürede devrimci eğitimden geçtiğini çok iyi kavramış oluruz. Bu, ayaklanmaların, sokaktaki çatışmaların verdiği bir eğitimidir. Barikatın bu tarafında alınan eğitimidir.

Emekçi halk kitleleri, kadınlar, gençlik, kapitalizmi devrimci tarzda yıkmak için, yıkıcı, devrimci gücünü etkin biçimde harekete geçirirken yoğun bir devrim eğitiminden geçtiler ve yüksek bir devrimci bilinçle donandılar.

Proletarya, kapitalistlerin sınıf egemenliğini, yıkıcı, devrimci eylemiyle yerle bir eder. Oportünistler, emekçilerin yıkıcı, aşırı, devrimci eyleminden uzak durur, onun tarihsel önemini kabul etmezler. Böylece onlar, emekçi kitleleri dünyayı değiştirmenin tek mücadele tarzından yoksun bırakmak istiyorlar. Bu, proletaryanın dünyayı değiştirme rolünü lafta kabul etmek, pratikte ise yadsınaktır.

Emekçi sınıfın eylemi, içeriğini gelecek uğruna mücadeleden alır. Bu bakış açısında, yeni bir toplum için eski topluma karşı devrimci mücadele ifadesi daha doğrudur. Sömürülen ve ezilen sınıf eylemini sınıfsız komünist toplumdaki olduğundan, proleter eylemindeki yapıcı yönü görmek gerekir. Proletarya, tarih yapıcı bir sınıftır. Toplumun yeni baştan inşa edilmesini, proletaryanın eylemiyle olanaklı olur.

Devrimci sınıfın yeni bir dünya için eylemi, bir yüzyılı boydan boya kaplar. Yeni bir toplum bu eylemlerden doğuyor. Gramsci'nin sözleriyle: "Eski dünya ölüyor ve yeni dünya doğmak için mücadele ediyor." Buna rağmen eski dünya kendini övmeye devam ediyor. Deyim yerindeyse eski dünya kendini övüp dururken ölüyor. Yeni dünya ise doğmak için tarihin en ileri giden eylemine başvuruyor. Bugünkü durum Gramsci'nin dönemine göre daha ileri. Eskinin yerini yeni olan almaya başlamıştır. Yeni toplumsal ilişkiler, eski ilişkilerin yerini almaktadır. Yeni insan ilişkilerine yanıt veren yeni bir temel oluşmuştur.

Kapitalist özel mülkiyetin toplumsal ilişkileri demodendir. Halk kitlelerinin gerçek çıkarlarına, gereksinimlerine yanıt vermiyor, veremez de. İnsanın artan, çeşitlenen, zenginleşen gereksinimini karşılayacak ve insanı çok yönlü geliştirecek yeni insani toplumsal ilişkiler olanaklıdır, vücut bulmaktadır.

Bir çok kimse, proletaryanın toplumsal konumunu, ne olduğunu, neyi yapmakla yükümlü olduğunu açıklamak yerine, proletaryayı sürekli övüp, durmaktadır. Aynı anlayış, sosyalizmin, neden kapitalizmin yerini kaçınılmaz olarak alacağını açıklamak, bunun zorunluluğunu kitlelere göstermek yerine ona durmadan övgüler dizmekte. Yapılması gereken, sosyalizme geçiş zorunluluğunu anlatmakla yetinmeyip, bu geçişin hangi yolla olacağını da deneyimlerden çıkan sonuçlara dayanarak anlatmaktır. Kitleleri derinden etkilemek için, bir üst toplumsal biçiminin, alt biçime göre üstünlüklerini ikna edici biçimde gözlerin önüne sermektir. Sosyalizmin, bir toplumsal sistem olarak tarihten, ikna edici yanıtlar çıkarabiliriz.

Yanıtlarımız ikna edicidir. Sosyalizm somuttur. Yaşamda vücut bulmuştur. Bu, Marksizmin somutluk kazanmasıdır. Devrimci sonuçlar, insanların geleceği ele geçirmek için daha büyük bir istekle kavgaya atılmasını getirir. Gelecek, bugüne feda edilemez. Gelecek bugüne feda edildikçe, geleceği ele geçirmek yerine, bu görev gelecek ku-

şaklara bırakılmış olur.

Kapitalistlerle emekçi kitlelerin arasındaki savaşın sonucunun ne olacağını biliyoruz: zafer emekçilerin olacak. Sınıf savaşının gelişimi, proletaryayı egemen sınıf durumuna götürür. Proletarya iktidarı ele geçirir. Yani zaferimiz kesindir. O halde günlük mücadelenin pratik sonuçlarını abartarak, kendimizi, bununla sınırlandırmamıza gerek yoktur. Günlük kavgada, geleceği ele geçirme bilinci ve hedefiyle hareket etmeliyiz. Burjuvaziyle savaşmada "zaferimiz kesindir" güveniyle davranmalıyız. Bu bakış, günlük çarpışmaların ve nihai çarpışmanın bizim zaferimizle sonuçlanmasını getirir.

Tarihsel gelişme anlayışıyla gerçeklik dünyasının sürekli değiştiği ortaya konabilir. Tarihin bu günkü aşaması, bunun en ikna edici kanıtıdır. Eski toplumu inceleyen Morgan, toplumların tarihsel değişimini, tarihsel anlayışla -Morgan buna "ilerleme" diyor- sınıflandırır. Buna göre yabanilik, barbarlık kendi içinde "aşağı aşama", "orta aşama" ve "yukarı aşama"yı kapsar. Morgan, araştırmasını eski toplumla sınırlar. "İlerleme yasasını" geçmişe uygular. Biz, "ilerleme yasası" veya "evrimin" yerine gelişme anlayışına dayanıyoruz. Gelişme yasasını yalnızca geçmişe değil, geleceğe de uyguluyoruz. Marx, bu anlayışla komünist toplumu, alt aşama olarak sosyalizmi ve üst aşama olarak komünizmi iki aşama olarak niteler. Sosyalizmden söz ederken, hangi aşamadaki sosyalizm sorusu sorulur. Kapitalizmden çıkmış, haliyle sosyalizm inşasıyla, daha ileriki aşama olarak, gelişmiş sosyalizm aşaması, sosyalist toplumun farklı gelişme aşamalarıdır.

Gerçeklik dünyası değişmiştir. Sosyalizm bir olgudur, somuttur, yaşamın gerçekliğidir. Bu köklü, devrimci dönüşüm göz önünde tutulmadan, güncel sınıf savaşı ve olayların gelişmesi hakkında tam bir değerlendirme yapılamaz. Bugün dünya sadece değişmiyor, çok hızlı değişiyor. Birkaç on yılda görülmeyen değişiklik bir günde bazen saatler içinde gerçekleşiyor. Tarih sıçramalı olarak ilerliyor. Nicelik, niteliğe dönüşüyor. Böylelikle devrimci bir dönemdeviz.

Can Yoldaşımız, Aysunumuz

*Durun kurşununuz beş para etmez
inancım zırhlarla kaplıdır göğsümdə
Bu zırha işleyecek kurşun
İcat edilmemiştir henüz
İcat edilmemiştir!*

(Nikolay Vaptsarov)

Mavi Atlasla Kızıl Şerit Çeken üç yiğit kadın savaşçıdan birisi olan Aysunumuz, Ayışığımız 26 Haziran 2001'de tıpkı bu dizelerdeki sarsılmaz kararlılığıyla bayraklaştı...

Ayışığımızın ölümsüzleşmesinin ardından 18 yıl geçti, fakat bizler onun miras bıraktığı bayrağı kavgaya alanlarında dalgalandırmaya devam ediyoruz, edeceğiz de!

Kavga... Kavga Aysun yoldaşın yaşamıydı. Yaşamı boyunca işçi sınıfının kavgasını, devrim mücadelesini büyük bir irade ve ısrarla yürütmeye çalışmıştır. Devrimci mücadeleye lise yıllarında tanışan Aysun yoldaş, İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi'ni kazanmasıyla beraber DÖB faaliyetlerinde yer almış, daha sonraları ise birçok çalışmada bulunmuştur. Genç Ekin Sanat Merkezi'nin çalışmalarını yürütmüştür, aynı zamanda Genç Ekin Müzik Grubu'nu kurmuştur. O kadife sesiyile söylediği gibi:

*"Karanlıkları aydınlıkla yakarak
İşkenceyi onurla yıkarak
Can suyumuzu devrimin harcına katarak
Tarihe Leninistçe ad koyarak
Yürüyoruz geleceğe"*

İşte yoldaşımızın devrim yürüyüşü böyle onurlu bir yürüyüşüdür.

Mücadele içinde hiç tereddüt etmeden hareket ederdi. Yaptığı her işte büyük bir özen ve sorumluluk yükliydi. Aynı zamanda samimi olması ve disiplini elden bırakmayan özelliği ile görüştüğü insanlar üzerinde büyük bir etki bırakıyordu. Mücadelenin zor, çetrefilli olduğu dönemlerde bir an olsun mücadeleden ayrı olmayı düşünmedi. Baskılara, tutuklamalara rağmen devrimci kararlılığı ile

mücadele içerisinde büyük bir yol alıyor, aynı zamanda eksik kalan ne varsa sabırla, ısrarla onu tamamlamaya çalışıyordu. Mücadeleyi ileriye, öne taşımak onun hayatı boyunca önemli bir noktada olmuştur ve yaşamını, hayatını buna göre şekillendirdi.

İlk defa 1995'te 1 Mayıs alanında, Taksim'de gözaltına alındı. Daha sonra ise 96 ve 97 yıllarında kısa süreli olarak tutsak düştü. Tahliye olması ile beraber devrimci kavgayı daha da bağlılık ve azimle yürütmeye devam etti. 1999 yılında tekrar tutuklandı. Fasizm, 19-22 Aralık'ta devrimci tutsakların kitleyle bağını koparmak, aynı zamanda devrimimizi öncüsüz bırakmak ve devrim yürüyüşümüzü engellemek için öncülerimiz teslim almaya çalışıyordu ve bu sebeple

zindandaki devrimci tutsaklara yönelik kapsamlı bir saldırıya girişti. Aysun yoldaşımız da bu sırada Ümraniye zindanındaydı. Zindan savaşlarında da önünde her ne görev varsa bunu partiye ve yoldaşlarına büyük bir bağlılıkla gerçekleştirdi. Daha sonra ise Ölüm Orucu eyleminin ilk gönüllülerinden oldu ve zaferimiz için kendi yaşamını ortaya koydu. Ve Ölüm

Orucu'nun 183. gününde ölümsüzleşti... Her zaman devrimci çoukunluğunu koruyan yoldaşımız, büyük bir mücadele azmi ve inancı ile devrim için savaşan militan bir kadındır.

Aysun yoldaşımızın yaşamını anlatmak elbette ki çok önemli, fakat bugün bizlerin önünde duran en önemli görev ise; bizlere azgıncı saldıran faşizme karşı, tıpkı yoldaşlarımızın mücadele azmi, kararlılığı, sorumluluk bilinci ve inancıyla yaşadığımız topraklarda sosyalizmi kurmaktır. Göğü fetheden yoldaşlarımıza sözümlü devrim ise ideallerimizi gerçekleştirene kadar bıkmadan, usanmadan, daha büyük kararlılıkla en öne atılmamız gerekiyor! Tekelci sermayenin egemenliğini yıkana kadar, proletaryanın şanlı bayrağını dalgalandırana kadar devrimci kavgayı göğüsleyebilirsek ve zafere ulaştırabilirsek ancak o zaman onlara layık olabiliriz. Bu bilinç ve irade ile öne, en öne!

Zafere Kadar Daima Ayışığımızız!

Yoldaşım

Seçimler ve Devrimci Politika

"Bir Marksist devrimci bir durum ile devrimci olmayan bir dönemdeki taktik çizginin tümüyle farklı olması gerektiğini bilir. Bu yüzden her devrimci durum, önceki dönemden farklı içerik ve kapsamda görevler yükler. Lenin

değişik makale ve broşürlerinde bu faaliyetin ana hatlarını çizmiştir. Başlıcaları şunlardır: Kitlelere devrimci durumun varlığını, derinliğini ve genişliğini kavratmak; proletaryanın devrimci bilinç ve kararlılığını uyandırmak, devrimci eylemlere geçmek ve bu yönde faaliyetler yürütmek için devrimci duruma uygun örgütler yaratmada sınıfa yardımcı olmak; devrimci kitle mücadelesini genel çatışma düzeyine yükseltmek, şiddetle dayalı mücadele yöntemleri ve tekniği üzerine hiç çekinmeden en somut biçimde konuşmak; burjuva hükümetleri devirme ve iktidarın silahlı proletarya tarafından ele geçirilmesi için devrimci durumdan tam kapsamıyla yararlanmak. Lenin, bu görevler kapsamında Avrupa Partilerine, parlamento dahil, tek bir legal mevzinin terk edilmemesini, ama politik durum hızla gerginleşeceğinden, en özgür burjuva hükümetlerin bile tüm legal olanakları yasaklayacağı için, illegal yapının güçlendirilmesini salık veriyor. Eğer başlayan devrimci kitle eylemlerinin, bizzat devrimci durumun nesnel koşulları tarafından yükselme eğilimi taşıyacağına ilişkin bir kanaat varsa -ki, Lenin'in tüm analizlerinden bu sonuç rahatlıkla çıkıyor- öyleyse kitle eylemlerinin yükselişini desteklemek ve önündeki anayasal hayalleri yerle bir etmek üzere boykot politikasının da gündeme gelmesi doğaldır."

Seçimler ve Devrimci Politika kitap çalışması, farklı bir yaşam umuduyula değişim isteyen kitlelere -sürekli duydukları demokrasi ve özgürlük şarkılarından- farklı bir bakış sunmayı hedefleyerek hazırlandı. Her mevsime bir seçim trafiğine bir mola verip okumanızı önerdiğimiz bu kitapta; 1848 devriminde Marx ve Engels'i, 1905 Ayaklanmasından 1917 Şubat ve Ekim fırtınaları arasında Lenin'i konuşacak, devrim mücadelesi ve sandık ilişkisini göreceğiz, daha sonra da devrimci mücadelenin Türkiye ayağını irdeleyeceğiz.

Seçimler ve Devrimci Politika kitabını, emekten yana bir dünya umudu taşıyan herkesin boykot önyargılarını bir kenara bırakıp okuması tavsiye ederiz.

Editör

İDLİB'DE YOLUN SONU!

Baş tarafı 1. sayfada

Hemen devreye girdiler ve "ateşkes" ilan edilmesini istediler. Gerekece ayıydı: Sivillerin zarar görmesini ve bir insanlık dramını önlemek. Etekleri tutuşan sadece dinci faşist iktidar değildi. Onunla birlikte ABD başta olmak üzere, "pek demokrat" Avrupalı emperyalistler de dinci katil sürülerini bir bozgundan kurtarmak için var güçleriyle devreye girdiler. Onların sakızı da bildik bir şeydi: Suriye ordusu "kimyasal silah kullanılabilir". Bu bahanenin devamı açıktı: Suriye ordusu kimyasal silah kullanırsa biz de onu vururuz.

İsrail, bunu beklemeden Suriye'de bazı hedefleri vurmaya başlamıştı bile.

Böylece, Suriye'deki dinci faşist katil sürülerinin arkasında yer alan güçlerin kimler olduğu bir kez daha ortaya çıktı: Türkiye ve Arap Gericiliğinin yanı sıra, ABD, İsrail ve Avrupalı emperyalistler. Bu iğrenç bulamaçta, Türkiye bizzat işgalci güç olarak, NATO adına, başı çekiyor. Görünenin aksine, Türkiye, Rusya ile yakınlaşıyor; tersine, Rusya'yı oyalayarak ABD, Avrupalı emperyalistler ve İsrail'in çıkarlarına uygun olarak zaman kazanmaya çalışıyor.

Elbette bunda kendisinin de, çıkar ve beklentileri var. Örneğin, eğer olabilirse, Afrin, İdlib, hatta Rojava'nın kuzey hattının tümü gibi, Suriye'den okkalı bir toprak parçası koparmak için yanıp tu-

tuştüğünü bilmeyen yok. Türkiye, bu amaçlarını gerçekleştirebilmek için, Rusya'ya, dinci faşist çeteleri yatıştırma, "gerilimi azaltma bölgelerinden uzaklaştırma" sözü verdiği zaman bile onları her bakımdan desteklemeye, silahlandırmaya, Rusya ve Suriye'ye karşı savaşmaya teşvik etti.

Rus Dışişleri Bakanlığı ve Rus Genelkurmay Başkanlığının açıklamalarına bakarak Rusya'nın tüm bu olguların farkında olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Ne var ki Rusya, Türkiye ile ABD ve NATO'nun arasını açarım umuduyla bütün bunları görüp bildiği halde görmezlikten geldi.

Görünenin aksine, Rusya, S-400 Hava Savunma sistemini satmak için tüm bunlara katlanıyor değil. S-400'ler bu çatışmada önem bakımından en son sırada yer alacak bir etkidir. Tersini söylemek mümkün. Türkiye, S-400 hava savunma sistemlerini satın almayı ve bu konuda ABD ile tartışma yürütmeyi Rusya'nın elini kolunu bağlayan aracı olarak kullanıyor. Böylece, Türkiye toprak işgal ve ilhak girişimlerine Rusya'nın ses çıkarmayacağı; "Dostum Putin" laubaliliği ile yaptıklarının yanına kar kalacağı hesabıyla hareket etti.

Rusya-Suriye ikilisinin hesabı ise, bir yandan ABD, İngiltere, Fransa gibi Avrupalı emperyalistler, Arap gericiliği ve İsrail'in topyekün bir savaş başlatmalarına bahane olacak ortamı yaratmamak, öte yandan ve bunun devamı olarak, Türkiye'nin

sözünü ettiğimiz hesaplarını kullanarak Türkiye'nin bu güçlerle arasını mümkün olduğunca açarak zaman kazanmaya çalışmaktı. Bu planın sahaya yansımata, bu ikilinin adım adım ilerlemesi biçiminde oldu.

Ne var ki tüm hesapların, planların, tuzakların bir sınırı vardı. Sayısız iradenin çarpıştığı bir alanda tek tek her bir iradenin istek ve planı değil, birbirleriyle kesişen, birbirini engelleyen, itekleyen iradelerin bileşkesi egemen olur. Başka bir ifadeyle her gücün bir planı, bir hesabı olsa da, sonunda, akan su yatağını bulacaktır.

Türkiye'nin sürekli silahlandırdığı dinci faşist çetelerin Rus Üslerine ve Suriye mevzilerine durmak bilmeyen saldırıları, Rusya ve Suriye'ye aradıkları bahaneyi verdi: "Türkiye, Astana ve Soçi Mutabakatlarında verdiği sözlerin gereğini yerine getiremiyordu." İş başa düştü diyerek, Suriye Ordusu, dinci faşist katil sürülerine karşı, Rusya hava kuvvetlerinin de desteğiyle, karadan sınırlı-kontrollü bir saldırı başlattı. Bir hafta içinde onlarca yerleşim birimini bu çetelerden temizleyerek ele geçirdi. Dinci faşist çeteler bozgun halinde geri çekilirken Türkiye'den imdadına yetişmesini istedi.

Türkiye, onların bu çağrısına, onlara daha gelişmiş silahlar, zırhlı araçlar, personel taşıyıcılar, arazi motosikletleri vererek, takviye kuvvet gönderirken koruma sağlayarak yanıt verdi. Rusya'nın

üsleri, Suriye ordusunun mevzileri NATO'nun ve Türkiye'nin nispeten gelişmiş silahlarıyla vurulmaya başlanmıştı. Dahası, emperyalistler, "kimyasal silah" yaygarasına tekrar başlamışlardı. Bu, Suriye'yi bizzat kendilerinin vuracaklarının işaretiydi.

Rusya, Türkiye'nin masaya sürdüğü bu karta karşılık, Tel Rıfat bölgesinde üç kontrol noktası kurarak yanıt verdi. Bu, Türkiye'nin Afrin işgaline yönelik bir hamleydi. Afrin'in işgalden kurtarılması hakkı koruma altındaydı.

Rusya-Suriye ikilisi, bir kez daha iki adım attıktan, hakimiyet alanlarını biraz daha genişlettikten sonra durdular. İleri gitmediler ama geri de çekilmediler. Şimdi, ellerine geçecek ilk fırsatta bir hamle daha yapmak, olabildiği kadar çok yerleşim birimini dinci faşist çetelerden temizlemek, Türkiye'yi işgal ettiği yerlerden daha geri noktalara sürmek için yığınak yapıyorlar.

Ara aşamaların seyri nasıl gelişirse gelişsin, İdlib'in dinci faşist çetelerden, dolayısıyla, Türkiye'nin işgalinden kurtarılması süreci başlamıştır. İdlib'te yolun sonunu gören dinci faşist iktidar, NATO ve ABD'ye yanaşarak kartlarını açmaya başladı.

Bu manevranın onu kurtaramayacağını hep birlikte göreceğiz.

Açlık Grevleri Bitti

2 Mayıs günü İmralı'da Abdullah Öcalan ile görüşme yapan avukatları, görüşmeye ilişkin 26 Mayıs günü bir basın toplantısı yaptı.

Titanic Downtown Beyoğlu Hotel'de kameraların karşısına geçen Asrın Hukuk Bürosu avukatları Nevroz Uysal, Rezan Sarıca, İbrahim Bilmez ve Raziye Turgut, açlık grevi ve ölüm orucuna ilişkin Öcalan'ın mesajını ilettiler.

Mesajında eylemcilerin iradesi ve fedakârlığı konusunda teşekkürlerini ifade eden Öcalan, bu tutumunu onurlu bir duruş olarak değerlendirerek, annele- rin tutumunu da çok önemli bulup, yüksek değer affettiğini ilettiler.

Avukatlar Öcalan'ın aşağıdaki şu mesajını okudular:

"Değerli yoldaşlar, Başta açlık grevi ve ölüm orucuna kendini yatırmış arkadaşlar olmak üzere iki avukatımın yapacağı geniş açıklamalar ışığında eyleminizin sona ermesini bekliyorum. Bana ilişkin maksadımızın hasil olduğunu da rahatlıkla belirtir hepimize en derin sevgi ve teşekkürlerimi sunuyorum. Asıl bundan sonrasında da bana yeterli yoğunluk ve iradeyle eşlik etmenizi de özenle belirtiyor ve umuyorum. Bitmeyen sevgi ve selamlarımla.

22 Mayıs 2019 / İmralı Cezaevi"

Muhabirlerin sorularını da yanıtlayan avukatlar, yeni bir çözüm sürecinin söz konusu olmadığını vurguladılar.

Avukatların Öcalan'ın açıklamasını duyurmalarının ardından PKK ve PAJK'lı tutsaklar adına açıklama yapan Deniz Kaya, açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerinin sona erdiğini duyurdu.

Açıklamada "Önder Apo'yla görüşme ve 7 maddelik demokratik müzakere ve onurlu barış çağrısı bizler açısından heyecan verici olmuştur. Önder Apo 2 Mayıs görüşmesinde ey-

lemelerin ölüm noktasına getiril- memesi gerektiğini belirtmiştir. Ancak bu görüşme bir defalık olduğundan bizim açımızdan tecridin kalktığı anlamına gelmemiştir. Bu açıdan bizler PKK ve PAJK'lı tutsaklar ola-

rak, Önderliğimizin üzerindeki ağırlaştırılmış tecridin kaldırılması, avukat ve ailelere uygulanan görüşme yasağının tümünden kaldırılması gerektiğini belirtmiş ve bu çerçevede eylemlerimizi sürdürme kararına varmıştık. Bu kararımızdan sonra Adalet Bakanı, İmralı'daki avukat yasağının ortadan kalktığını açıkladı. Buna karşı ailelerimiz, avukatlarımız, insan hakları örgütleri, barolar ve tüm demokrasi güçleri, hukuki olmayan bu yasağın fiili olarak tümünden kalktığının da ortaya konulması konusunda çağrılarını yenilediler" denildi

"Önder Apo'nun çağrısı doğrultusunda bizler PKK ve PAJK'lı tutsaklar olarak, süresiz-dönüşsüz açlık grevi ve ölüm orucu eylemlerimizi sonlandırıyoruz" denildi.

Açlık grevini sonlandıran tutsakların bir kısmı tedavi için hastanelere götürülürken, bir kısmı hastaneye götürülmeyi talep ettikleri halde cezaevi revirlerinde tedaviye alındılar. Götürüldükleri hastanelerde protokole uygun olmayan koşullarda tedavi dayatılan tutsaklar ise tedaviyi kabul etmedikleri için cezaevlerine geri götürüldüler. Tutsakların çoğunluğu hastanelere götürülmedi ve açlık grevine uygun tedavi edilmedi. Hastaneye götürdüklerine de sevk zinciri takmak istedi; tutsaklar bunu kabul etmeyince cezaevine geri götürüldüler. Ayrıca ilk günlerden itibaren katı gıdalarla beslenmek istenen tutsaklar çeşitli rahatsızlıklarla karşı karşıya...

Yeni Bir İşgal Harekatı

Türk Ordusu, Xakurke alanına yönelik işgal saldırısı başlattı. TC, geçen sene Bradost alanına yönelik başlattığı işgal saldırılarını 28 Mayıs günü Şekif Dağı ve Derviş tepesine indirmeler yaparak genişletti, bölgeyi savaş uçakları ve kobra helikopterleri ile bombaladı.

KCK Yürütme Konseyi'nin "Bu işgal harekatı AKP-MHP faşist iktidarının sadece Bakurê Kürdistan'ın değil tüm Kürdistan'ın düşmanı olduğunu bir daha gözler önüne sermiştir" diyerek yaptığı açıklamada, bu saldırıların çok aktörlü ve kirli pazarlıklar temelinde gerçekleştiği vurgulandı.

HPG Basın İrtibat Merkezi de, gerilla eylemlerine ilişkin açıklamalar yaptı. TC askerlerinin yoğun teknik destekle ilerlediğini, karada gerilla güçlerine karşı ağır kayıplar verdiğini duyurdu.

30 Mayıs günü saat 20.30 sularında Xakurkê bölgesine bağlı Sarya Tepesi insansız hava araçlarının desteği ile taarruz helikopterleri ve savaş uçaklarıyla yoğun bir şekilde

bombalandı. 31 Mayıs günü 13.00 sularında Skorsky helikopterler ile tepeye indirilen askerlere sabotaj eylemleri düzenlendi, çok sayıda asker öldü ve yaralandı. Kobra tipi helikopterler saat 14.00'dan gece saatlerine kadar aralıklarla Ermuş ve Şahan Tepesi çevresini bombalasa da gerilla kaybı yaşanmadı.

HPG-YJA Star gerillaları da hemen her yerde etkili saldırılar düzenledi. Derwêş, Şahan, Botan, Arê, Lêlikan yoğun çatışmaların yaşandığı yerler oldu. Küçük gerilla timleriyle düzenlenen sabotaj, suikast, sızma ve baskın tarzı eylemlerde onlarca işgalci asker öldürüldü. Yerel kaynaklara göre son olarak Derwêş Tepesi'nde ağır ve hafif silahlarla düzenlenen eylemde doğka ve BKC mevzileri tamamen imha edildi, çok sayıda asker öldürüldü ve yaralandı.

İşgal saldırılarının 5 günün olan 2 Haziran'da bölgedeki halk, Türk devleti ve sessiz kalan Güney hükümetine tepki gösterdi. Şeladize başta olmak üzere eylemler yapıldı. Yaklaşık 40 kişinin öldüğünü söyleyen halk,

Kürdistan Bölgesel Hükümeti'nin sessiz kalmamasını istiyor; "Topraklarımızı işgal edip insanlarımızı öldürüyorlar. Biz bunu asla kabul etmiyoruz" diyor. HPG BİM de yaptığı açıklamasında "Serhat Eyaleti'nde devam etmekte olan Devrimci Zafer Hamlesi çerçevesinde güçlerimiz, işgalci TC ordusuna yönelik kapsamlı eylemler düzenlemiştir" diyerek ayrıntılı rapor yayınladı.

Gazeteci Seyit Evran ise TC'nin "Pençe" adını verdiği operasyonun Federe Kürdistan Bölgesi topraklarını işgal amacı taşıdığını yazdı, "Türkiye'nin yapmak istediği bir psikolojik savaştır; kendi kamuoyunda güçlü olduğu algısını yaratmak" dedi.

HPG gerillalarının ciddi bir karşı koyuşu var ve burjuva medya her ne kadar zafer çığlıkları atıp şoven bir dalga yaratmaya çalışsa da, TC ordusunun ciddi kayıpları olduğu görülüyor. Teknik güç ile bugün bu bölgeleri geçici olarak işgal edebilse de, uzun vadede zararlı çıkacaktır.

Devlet Terörü Artarak Devam Ediyor

Basın ve sosyal medya "İstanbul seçimlerine kilitlenmişken" Kürdistan'da azgın devlet terörü sürüyor. Hiç hız kesmeden, katlanarak devam ediyor.

18 Mayıs günü, Halfeti ilçesine bağlı Dergili Mahallesi'nde çıkan çatışmada bir komiser yardımcısı öldü, iki polis yaralandı. Ardından jandarma ve polis köyde operasyon yaparak "yardım yataklık" suçlamasıyla tam 47 kişiyi gözaltına aldı. Üstelik bir tanesi de 13 yaşında bir çocuk! "E ne var bunda" diyecekler olabilir. Yukarıdaki fotoğrafa bakın o zaman!

Hem de alenen, herkesin gözü önünde, "bu iletişim çağında" sosyal medyaya servis ederek... Açıkçası gözdağı vererek yapıyorlar bu alçaklıkları! Baro "işkence yapıyor" diye sesini yükseltiyor, Urfa başsavcılığı yazılı açıklama yaparak "böyle durum söz konusu değil" diyerek işkenceyi gizliyor. (Demirtaş'ın "Devran" öyküsünü okusa utanır mı acaba!)

Bitmedi. Aynı gün çapa yapmak için Antep'e gitmekte olan tarım işçilerin taşıyan servis Suruç'ta, trafik kontrol noktasında özel hareket polisleri tarafından tarandı! Yanlış okumadınız. Ta-ran-dı! 6 tarım işçisi yaralandı. Durumu ağır olanlar var.

Bir yanlış anlaşılma nedeniyle değil, "dur ihtarna uymadı" diye değil, bir tartışma yüzünden değil... Düpedüz, intikam için, alenen TA-RAN-DI!

19 işçiyi taşıyan minibüs sabah 4 civarı trafik denetim bölgesinde kenara çekiliyor. "Araçtan inin" diyor polisler. İnerlerken tarımaya başlıyorlar aracı. Önce havaya, sonra araca doğru. 6 işçi yaralanıyor. Sonrası bildik hikaye. Yerdeki yaralıları işkence ve darp, ambulansla yaklaştırmama, hakaret, tehdit... Daha sonra sorulduğunda ise polis "Ya kusura bakmayın bir polis arkadaşları şehit olmuş diye psikolojileri bozulmuş" diye sıyrıveriyor işin içinden!

ÇHD'den İşkence Gözlemleri

Urfa'nın Halfeti ilçesinde 18 Mayıs tarihinde yaşanan toplu gözaltı ve işkenceye ilişkin Dergili Köyü'ne Çağdaş Hukukçular Derneği'nin şubelerinden avukatların oluşturduğu bir heyetle ziyaret düzenlendi.

31 Mayıs günü hem işkence gören mahalle halkıyla görüşmek hem de meslektaşlarıyla dayanışmada bulunmak üzere Halfeti'ye giden ÇHD İstanbul Şubesi avukatlarından bir kısmı dayanışma için Halfeti'de kalırken, ÇHD İstanbul Şubesi Başkanı Avukat Gökmen Yeşil, ÇHD İstanbul Şubesi üyeleri Avukat Tamer Doğan ve Avukat Emre Erdal yaptıkları inceleme ve görüşmelere ilişkin ÇHD İstanbul Şubesi TV Stüdyosu'nda bir basın toplantısı düzenleyerek ön raporu kamuoyuyla paylaştı.

İlk olarak söz alan Avukat Emre Erdal, Halfeti'de yaşananlara ilişkin görüşmeler ve izlenimlerinden oluşan ön raporu aktardı.

Halfeti'deki avukatlara, dosyada gizlilik kararı olduğu gerekçesiyle, dosyadaki sağlık raporları verilmemesi ve bu tutum nedeniyle de savcılığın mevzuata aykırı hareket etmekte olduğunu belirten Erdal, "Mağdurlara yönelik işkencede kadınlara ve erkeklere cinsel bölgelerinden elektrik verildiği, dayak izlerinin aşırı belirgin olduğu, hakaret ve küfürlerin edildiği, erkeklerin eşleri ve aileleri üzerinden tehdit aldıkları tespit edilmiştir" dedi.

Avukat Emre Erdal, belirgin işkence izlerine rağmen savcılık tarafından işkencelerin zapta geçirilmemiş olduğunu, ifade alma esasında işkenceyi beyan edenlerin yeniden gözaltına gönderileceği şeklinde bir yol izlendiğini, jandarmanın şüphelilere işkenceye uğramadıkları, avukatları tarafından manipüle edildiği yönünde beyanda bulunmaları için ısrar ettikleri bilgisini aktardı.

Olayın yaşandığı köydeki incelemeleri Urfa Barosu İnsan Hakları Merkezi, Gaziantep Barosu İnsan Hakları Merkezi, İnsan Hakları Derneği Urfa Şubesi, Hak İnsiyatifi Antep ve Urfa şubeleri ile birlikte gerçekleştirdiklerini aktaran Erdal, köydeki her evin bahçesine asker yığmağı olduğunu söyledi.

Avukat Tamer Doğan da bölgede görev yapan avukatların tehdit altında olduğunu dikkat çekerek Türkiye'deki tüm barolardan avukatların buna ilişkin Urfa'daki meslektaşlarıyla dayanışmada bulunmak üzere harekete geçmeleri gerektiğini belirtti.

KÜRDİSTAN'I İŞGAL HEVESLERİ

Taylan Işık

Kuzey Kürdistan, Rojava derken Türkiye şimdi de Güney Kürdistan'daki işgal hareketini yeni alanlara yaymaya, yeni toprakları işgal ve ilk fırsatta ilhak etmeye girişti.

Xakurke operasyonu işte budur.

Faşist devlet bu işe yeni girişmiyor. Irak ve Güney Kürdistan topraklarında kurduğu sayısı belirsiz askeri üsleri bir yana, geçtiğimiz yıl da Bradost bölgesine işgal hareketi başlatmıştı. Şimdi bu hareketi genişletiyor ve yeni alanlara yaymaya çalışıyor.

Bu konuda en büyük desteği ise, genel itibarıyla G.Kürdistan yönetiminden, özel olarak Barzani ailesinin temsil ettiği Kürt burjuvazisinden aldığı bir sır değil artık. Barzani ailesi somutunda G. Kürdistan burjuvazisi, varlığının devamını ve gelişmeyi emperyalist sermaye ve devletlerin yanı sıra, Türkiye burjuvazisi ve faşist devletiyle işbirliğinde/ittifakta görüyor.

Burjuva sınıfın çıkarları açısından bu anlaşılır bir durumdur. Sermaye bakımında zayıf her burjuva sınıf, çağımızda gelişmesini ancak emperyalist sermaye ve bölge gericiği ile ittifakta görür. Onlarla ittifak/işbirliği geliştirmeden gelişmek bir yana ayakta bile kalamayacağı bilir.

Burada anlaşılmaz olan nokta, Kürdistan emekçi sınıfları adına hareket edenlerin bu burjuva sınıfın işbirlikçi, ulusal kurtuluş düşmanı yüzünü teşhir etmek yerine ısrarla onunla ittifak arayışları içinde olmalarıdır. Bu boş ve sonuçsuz kalmaya mahkum çaba, Kürdistan emekçi sınıflarının ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesine büyük zararlar veriyor.

Faşist devlet Xakurke'yi işgale girişebiliyorsa, kendisinde bu güç ve cesareti bulabiliyorsa, bu, yerli işbirlikçilerin eşsiz yardımları sayesinde. Bu olmadan, ne Irak topraklarında, ne Güney Kürdistan'da ne de Rojava'da işgal ettiği topraklarda bir hafta bile tutunabilirdi.

Faşist devletin Kürdistan'a yönelik bu işgal ve ilhak amaçlı girişimleri, sadece bir "toprak kazanma" isteğinden ileri gelmiyor. Bu istek var. Ama bu istek kadar, hatta bundan da önemlisi, Kürdistan özgürlük savaşını, bu savaşla birlikte Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini bastırma planları burada etkin bir rol oynuyor.

Buradan şu basit sonuç çıkar ki, G. Kürdistan burjuvazisinin faşist devlete verdiği destek, bir yandan Kürt halkının özgürlük savaşının, öbür yandan Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimin bastırılmasına yardımcı oluyor. Bu, burjuva sınıfın evrensel karakterine uygun olanlar. Zira, bir burjuva sınıf için, dünyanın hangi parçasında olursa olsun, kendi sınıfının çıkarları her zaman kendi ulusunun çıkarları üstündedir. Dolayısıyla, bir halkın kurtuluşuna yol açacak bir devrim ve komünizm sözkonusu olduğunda, gericiğin, burjuvaların bu kaynaşmasında şaşılacak bir şey yok.

Faşist devletin, birinci, temel, en önde gelen amacı, Kürt ulusunun özgürlük savaşını bastırarak birleşik devrimi ezmektir. Çünkü, birbirine bağlı ve birbirini güçlü biçimde besleyen bu iki olgu, zafere ulaşmaları halinde, burjuva egemenliğin, faşist devletin kendisini ortadan kaldıracak. Xakurke dahil G. Kürdistan'a, Rojava'ya, Suriye'ye, saldırmasının başlıca nedeni budur.

Ama evdeki hesap bazen, hatta çoğunlukla, çarşıya uymuyor. Faşist devlet, Kürt ulusunun özgürlük savaşını ezmek için G.Kürdistan topraklarını işgale kalkışırken beklemediği yerlerden kendisine doğru savaş rüzgarları esmeye başladı. Bunlardan birisi, zaten çok bilinen Suriye-İdlib sorunudur. Suriye ordusu, Rus Hava Kuvvetleri ile birlikte Türkiye'nin korumalığını yaptığı dinci katil sürülerini ezmeye başladılar. Türkiye'nin İdlib ve çevresinde çeşitli bahanelerle yerleştirdiği askeri güç, her an Türkiye'yi savaş girmek zorunda bırakabilir.

Zira Suriye ordusu, dinci katil sürülerini süpürürken, ara sıra Türk askeri güçlerini de bombalıyor. Türkiye, ya bu bombalamalara sessiz kalarak güçlerini sessiz sedasız oradan çekecek, ki büyük ihtimalle gelişmeler bu yönde olacak, ya da karşılık vererek kendini savaşın ortasında bulacak.

Savaş rüzgarlarının, şimdilik hafif de olsa, esmeye başladığı bir başka nokta, Doğu Akdeniz-Kıbrıs açıklarıdır. Bu bölgenin doğal kaynaklarına sahip olma konusunda, Mısır, İsrail, Kıbrıs, Yunanistan ve Türkiye arasında -bunlara uluslararası tekelleri ve onların arkasındaki emperyalist devletleri eklemeliyiz- her an askeri bir çatışmaya dönüşebilecek ciddi bir rekabet ve gerilim var.

Faşist devlet işte bu koşullarda savaş alanını genişleterek Xakurke'ye saldırdı. Xakurke işgal girişimi gerillanın sert, ciddi ve düşmanı yıpratın savaşıyla karşılaştı. Burjuva basın, dinci faşist iktidarın da emriyle gerçek durumu gizlemek için elinden geleni yapıyor. Ancak gelişmiş iletişim teknolojisi sayesinde asker kayıplarını gizlemek artık pek mümkün olmuyor. Gerçekler, gün ışığına çıkacak bir delik, bir alan bulabiliyor.

Kürt ulusunun özgürlük savaşından ve birleşik devrim tehlikesinden kurtulmak için her tarafa saldırmak, işgal ve ilhak peşinde koşmak bataklığa saplanmaktır.

Faşist devlet, bataklığa saplanmış; çırpındıkça batıyor.

"Sinanlara Sözümüz Devrim Olacak"

48 yıl önce bugün, "Denizlerin idamını engelleyeceğiz" diyerek, Kürecik Amerikan radar üssünü basmak için yola çıkan Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan ve Kadir Manga Nurhak dağlarında ihbar sonucu jandarma ile girdikleri çatışmada ölümsüzleşmişlerdi.

Sinan Cemgil, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga'yı anmak için ölüm-süzleştikleri 31 Mayıs günü Devrimci Öğrenci Birliği ve Mücadele Birliği, Üsküdar Karacaahmet Mezarlığı'nda Sinan'ın başucunda bir araya geldiler.

Saat 11.00 yürüyüşle başlayan anmada "Sinan Yoldaş Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor", "Sinanların Yolunda DÖB Saflarına", "Sinanlara Sözümüz Devrim Olacak" sloganları atılarak, ajitasyon konuşmaları yapılarak mezar başına ulaşıldı.

Burada önce tüm devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı. Ardından Devrimci Öğrenci Birliği bir konuşma yaparak "...*Ekonomik ve politik krizi derinlemesine hisseden sermaye sınıfı ve faşist devlet gençlerin, kadınların, Kürt halkının, işçi sınıfının devrime yürüyüşünü durduramayacak. Gençlik Deniz olmaya, Sinan olmaya devam edecek. Şimdi Nurhak savaşçılarının açtığı yoldan devrime yürüme zamanı!*" diyerek bir konuşma yaptı.

Mücadele Birliği Platformu adına yapılan konuşmada ise "Onlar, genç ömürlerini devrim mücadelesine vererek bize devrimin yolunu açtılar; yoldaşların başlattığını biz zafere taşıyacağız" denildi.

Mezarbaşı anması, Ahmet Arif'in 33 Kurşun şiiri, Nurhak Türküsü ve sloganlarla sonlandırıldı.

İşkencelerin Önüne Geçilebilmesi Sadece Hukuki Süreçlerle Olabilecek Bir Şey Değil

Urfa Halfeti'de gözaltına alınan ailelere yapılan ve günlerce süren işkencenin ortaya çıkmasının ardından inceleme yapmak üzere Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi'nden bir heyetle Halfeti'ye giden Av. Seher Dursun gözlemlerini bizimle paylaştı.

Av.Seher Dursun'un anlatımı şöyle:
Biz gittiğimizde gözaltılar bırakılmıştı. 51 kişiden 13 kişi tutuklanmıştı. Şehre girerken bir sorunla karşılaşmadık. 3 kişi İstanbul ÇHD'den, 1 kişi Ankara ÇHD'den, 1 kişi de Antep ÇHD'den olmak üzere 5 avukat, Urfa Barosuna giderek Baro Başkanıyla görüştük. Urfa ve Antep Avukat Hakları Bürolarının da katılımıyla yaklaşık 10-15 kişilik bir heyet olarak yola devam ettik.

Olayın yaşandığı köye girerken hepimizin kimlikleri kontrol edildi. Adımız, soyadımız ve bağlı bulunduğumuz Barolar not edildi.

Köye gittiğimizde bir kısmımız gözaltından çıkan kadımlarla görüştük. İki kadınla konuşabildik. Birisi fiziksel işkenceye maruz kalmamıştı. Hakaret ve psikolojik şiddete maruz kalmıştı. Diğer fiziksel işkenceye maruz kalmıştı. Yanlarında daha fazla işkence gören kadımlarla aynı nezarete kalmışlardı. Onları bize aktardılar. Biz bu konuşmaları yaparken, diğer arkadaşlar da olayın yaşandığı eve gitti. Jandarma bunu fark edince o arkadaşları takip etti. Peşimizi bırakmadılar diyebilirim.

Bizim gittiğimizde evden gözaltına 6 kişi alınmıştı. Ev nüfusu 5 kişilik. Anne, baba, oğul, gelin, kız kardeş olarak birlikte yaşıyorlarmış. Evleri basıldığında bir de misafirleri varmış. 3 kadın, 3 erkek gözaltına alınmış. Bunlar içerisinde anne, baba ve oğul tutuklanmış durumda. Onların ağır işkence görenlerden olduğunu öğrendik. Sahura kalktukları zaman evleri basılmış. Evleri iki katlıydı. Alt katı, fazlalıkların bulunduğu bölüm. Üst katta yaşıyorlar yani. Evi bastıklarında avluya indirerek, yükükoymu yattırılmışlar. Erkekleri darp etmişler, avluda kan izleri duruyordu. Bahçe duvarına vurmuşlar kafalarını. Burada da izler mevcuttu. Orada bir iki saat yerde yüzükoyun şekilde bekletilmişler. İtiraz edenlere daha çok şiddet uygulamışlar. Ambulans gelmiş daha sonra hastaneye götürülmüşler. Hastanede daha kötü muamele görmüşler. "Keşke bizi hastaneye götürmeselerdi" diyorlar. Hastanede hepsini aynı odaya koy-

muşlar, ama aralarda perdeler varmış. Doktorların gözü önünde işkence yapmaya devam ettiklerini söylediler. Dosyada gizlilik kararı olduğu için, sağlık raporlarını oradaki avukat arkadaşlar alabilmiş değil.

Erkek, kadın farkı gözetmeksizin cinsel organlarına elektrik verilmişti. Görüştüğümüz kadımlardan birisi fiziksel işkence yaşamamış, diğer kadına ise ayaklarından elektrik verilmişti ama, aynı nezarete kalan annelerin cinsel organlarına da elektrik verilmişti. Onların daha şiddetlisini yaşadıklarını söyleyebildiler. Bizim görüştüğümüz kadın, 2 veya 3 kez elektrik işkencesine maruz kalmış. Eşini de kadın üzerinden tehdit etmişler. Zaten eşi, eşinin anne ve babası tutuklanmış oldu. Bizimle konuşurken o yaşadıkları durumu hissedebiliyorduk.

Hastanede bir iki saat geçirdikten sonra Jandarma karakoluna götürülmüşler. Sonra TEM'e teslim edilmişler. Asıl işkenceyi TEM'de yaşamışlar zaten. Elektrik verme, Filistin askısı işkencelerine maruz kalmış. Nezaretten yukarı çıkarılırken gözleri bağlanıp, kafalarına çuval geçiriyorlarmış. Diz çöktürme vs. gibi işkenceler yaşamışlar.

Gözaltındaki birçok kişi birbirleriyle akraba. Çoğu aynı köyden. Bir iki köyden alınmışlar aynı köyden olanları tanıyorlar. Kadımları götürüyorlarmış, yarım saat sonra döndüklerinde ayakta durabilecek halde değilmiş. Elleri ayakları titrer durumdaymış ilk önce konuşmamışlar zaten. Günde 3-4 kez çıkarılıp geri getirilmişler. Fotoğrafların basına yansması ve avukatların TEM'e gitmesiyle yine devam etmiş, ama azalmış işkenceler. Bir kaç kez daha gittiklerinde işe işkence kesilmiş. Hem emniyet, hem savcılık ifadesinde, hem de mahkeme sorgusunu avukat almadan yapmaya çalışmışlar. Örneğin savcılık ifadesi alınmamış, mahkemede işkence yaşadıklarını anlattıklarında

mahkeme heyetince: "size bunları avukatlarınız mı söylüyor?" şeklinde sorular sorulmuş. Halfeti'den çıktığımızda peşimize araçlar da takıldı. Urfa'ya dönen avukat arkadaşları takip ettiler.

Şunu biliyoruz ki Urfa'da bu tür işkenceler eskiden beri yaşıyordu. Ama çok fazla basına yansımada için göz ardı edilebiliyordu. Bu kadar ses getirmesi, avukat arkadaşların başarısıdır. Onlar yansıtmayı ve kamuoyu oluşturmayı başardılar. Onlar da tehdit edildiği; hem "size bunları avukatlarınız mı söylüyor?" sözlerinden, hem TEM'dekilerin "avukatlarınızı da alacağız" söyleminden hem de takip edilmişlerinden belli. Avukat arkadaşlar henüz çok gençler, birçoğu bizimle yaşıt ya da yeni avukat, ama arkasını bırakmayacaklar bu dosyanın. Dayanışma gösterilmesinden, basına yansıtılmasından çok memnunar.

İşkenceye uğrayanlardan görüştiklerimizde de yaşadıklarını gizlemiyor, çekinmiyorlar. En belirgin olarak fark edilen şu ki: Kadın-erkek fark etmeden herkese aynı muameleyi yapmışlar. Erkekleri eşleriyle tehdit ederken, kadınlara ağzılarına alınmayacak küfürler edilmiş. İşkence görenlerin normalde Adli Tıp'a sevk edilmeleri gerekirken, bu gerçekleşmemiş "Bir şeyiniz yok sizin" denmiş. İşkenceden sonra: "tutuklanmamız iyi oldu" diyenler var. Evleri basılan insanlar, demin de bahsettiğim, akrabalar zaten. Çatışmanın yaşandığı söylenen eve arkadaşlarımız gitti. Fotoğraflar da yayımlandı. Taranmış ve bombalanmış, iki kişi ölmüş orada.

Aynı gün Suruç'ta tarım işçilerini taşıyan bir servis aracı tarandı. Oradaki işçiler hastaneye götürüldüklerinde "kusura bakmayın şehidimiz var" demişler. Bu psikolojyle girip, herkesi darp edip öldürmeye gidiyorlar aslında Halfeti'ye. Urfa'da sürekli olan bir uygulama maalesef ki işkence. Daha önce de basına yansıyan olaylar oldu.

Orada her şeyi TEM yönetiyor. Sınır bölgelerinin çoğunda böyle bir uygulama var. Gözaltına biri alınmışsa örgüt üyesidir, işkenceyi hak ediyor gibi bir muamele uygulanıyor. "Önce işkencemizi yapalım da, bir şey çıkmazsa bırakırız" düşünceci hakim. OHAL döneminde gözaltı süreleri daha uzundu. Günlerce işkenceye uğrayanlar olduğunu bili-

yoruz. Ya da cezaevinden 'avukatın geldi' diye çıkartılıp tekrar TEM'e götürülüp işkence gören insanların olduğu biliniyor. En kötüsü de hastanede de doktorların yapılan işkencelere alet olması. Hastane sürecini anlatanlar: "keşke bizi oraya götürmeselerdi" diyorlar. "Size işkence yapılırken doktorlar müdahale etmediler mi" diye sordüğümüzde, "doktorlar onlardan daha kötüydü" diyorlar. Adliyeye götürüldüklerinde sorgu için bekletildikleri yeri tarif ederken, "ahır daha temizdi" diyorlar.

Görüştüğümüz kişilerden biri savcılığa çıkartılmış, ama savcılığa çıktığına dair bir belge yok. Yani bu görüşme kayıt altına alınmamış.

"Anlat" denmiş. Bunu polis yapıyor zaten, ama savcının yapması bambaşka bir durum. Artık orada işler bu duruma gelmiş. Oradaki avukat arkadaşlarımızın üzerindeki baskıyı görebildik. Dile getirmediler, fakat bu gözlemlenebiliyordu.

İşkenceden sonra nezarethaneye geri getirildiklerinde en ufak bir kapı çitirtisinde çılgın atarak uyanıyor kadınlar. Nezaretteki diğer kadımlar tuvalete gitmek istiyorlar örneğin. Bunun için polisi çağırmaları ve hücre kapılarının açılması gerekiyor. "Gözünü seveyim çağırma" ya da "tutuklasınlar da gidelim buradan" diyorlarmış.

Eşleriyle beraber gözaltında olanlara "Bize küçük bir şey söyleyin, sizi Urfa'nın en güzel yerinde yaşatalım. Kimse size bir şey yapamaz. Para da veririz size. Yeter ki bize bir şey söyleyin" diyorlarmış.

Elbette bu süreç avukatlar tarafından takip edilecek. Tüm hukuki yollar zorlanacak. Anayasa mahkemeleri ve AİHM'e kadar gidecek bir süreç bu. Ama bıraktıkları izi siler mi, sanmıyorum, işkencelerin önüne geçilebilmesi, sadece hukuki süreçlerle olabilecek bir şey değildir.

Bu olay İstanbul'da yaşandı yer yerinden oynardı. Fakat mesele Urfa olunca İstanbul Baro başkanlığı gibi birimler, bireysel kaygılarından dolayı sus pus olabiliyor. İnsanlığımızın sorgulandığı yüksek bir eşikteyiz.

SUDAN BURJUVAZİSİ CAVAIGNAC'INI ARARKEN

Sinan Kaleli

Sudan'da iki günlük siyasi genel grev büyük bir katılım ile gerçekleşti. "Grev benzersiz bir başarıya ulaştı" diye duyurdu Özgürlük ve Değişim Bildirgesi Güçleri (ÖDBG). Eylemcilerin esprili bir dille belirttiği gibi "Sudan tadilat nedeniyle kapalı" idi adeta. Güçlü bir eylem idi. Devrimci odağın Sudan toplumunda güçlü bir karşılığı olduğunun göstergesi oldu. Yıgımların duygu, düşünce dünyası ve ruh hali ile devrimci odak arasında güçlü bir bağ olduğunun kanıtını sundu.

Grev öncesindeki değerlendirmemizde devrimin denge durumuna dikkat çekmiş ve "[Grevin] güç dengesinde bir değişiklik yaratacağı kesin. Politik genel grevin kendisi başlı başına 'zor' aracıdır. Bu nedenle teoride ve pratik mücadelede savaşımın en üst aşamalarında çıkar kavgamız ve daima 'devrimci ordu' ile silahlı ayaklanma ile birlikte ele alınır. Öyle de ele alınmak zorundadır. Aksi halde ya altı boş anarko-sindikalistizm ya da ucu açık maceracılığa çıkar girilen yol" demiştik. Son birkaç günün gelişmeleri hızlı bir şekilde "savaşımın en üst aşamasına" girildiğini gösterdi.

Askerlerin ve paramiliter Acil Destek Kuvvetleri'nin (ADK, bilinen adıyla Cancavid) saldırısı sonucu 100 kişi hayatını kaybetti. Nil nehrinden 40 ceset çıkarıldı ve gönüllüler nehirde ceset aramalarına devam ediyor. Çoğunun acil ameliyata alındığı 326 yaralı olduğu bilgisi verildi Doktorlar Komitesi'nden. Ve Askeri Geçiş Konseyi (AGK) başkan yardımcısı general Hamdan Dagalı (nam-ı diğer Hemedi/Hamidi, kötü ünlü Cancavid'in eski şefi) "Konsey bağımsız soruşturma başlattı. Hızlı ve şeffaf bir soruşturma olacak. Sınırı aşanlar cezalandırılmadığı" dedi. Oysa aynı Konsey'in sözcüsü, "güvenlik güçleri protestocular

arasına sızan 'azıtlı' suçluları yakından takip ediyor" derken sözkonusu katliamın bizzat "güvenlik güçlerince" gerçekleştirildiğini itiraf ediyordu. Üstelik hastanedeki yaralılar askerler tarafından tutuklanıyordu.

Bu iki yüzlü açıklamaların devrimciler üzerinde hiçbir hükmünün olamayacağı, halk arasında büyük bir nefret uyandıracacağı açık. Nitekim Sudan Meslek Odaları Birliği katliamın ilk saatlerinde Sudan halkını sokaklara çağırarak kısa bir açıklama yayımladı: "SMOB ve müttefikleri devrimi savunmak için Sudan yurttaşlarını bütün kent ve kasabalarda yürüyüşler yapmaya, sokakları ve köprüleri denetim altına almaya çağırır. SMOB ve müttefikleri AGK devrimine kadar [yurttaşları] sivil itaatsizliğe çağırır."

Aynı gün ÖDBG "Devrimi Yükseltme ve Darbe Konseyi ile Müzakere Sonlandırılması" başlığıyla bir açıklama yayımladı. AGK'ye artık Darbe Konseyi adını verdiklerinin altını çizen devrimciler, katliamın sorumlusunun Darbe Konseyi olduğunu; darbecilerle her türden iletişimin sonlandırıldığını; 3 Haziran'dan itibaren başlamak üzere tüm ülkede siyasi genel grev ve sivil itaatsizlik çağrısı yaptıklarını; ordu ve polis içerisindeki onurlu insanların saldırılara karşı Sudan halkını korumaları gerektiğini; uluslararası toplumun ve bölgesel toplulukların darbecilerin gayri meşru olduğunu ilan etmesini ve Sudan halk devriminin saflarında yer almasını dilediklerini ifade ettiler.

Açıklamanın ardından bazı sokaklarda taş, ağaç kütükleri ve yanan lastiklerden barikatlar yükselmeye başladı.

Cidde'de Planlanan Katliam

İki günlük siyasi genel grevin hayata geçtiği sıralarda AGK başkanı Ab-

dülfettah ElBurhan bölge gericiğinden destek almak için diplomasi trafiğini yoğunlaştırmıştı. 30 Mayıs'ta "Olağanüstü Arap Zirvesi"ne katılmak için gittiği Cidde'de Prens Faysal tarafından törenle karşılandı. Aynı sıralarda Mekke'de düzenlenen "İslami İşbirliği Örgütü 14. İslam Zirvesinde" görücüye çıkacaktı. Daha önce Mısır'dan istenen destek ve Sisi'nin gösterdiği teveccüh, şimdi Cidde'de tüm bölge gericiği tarafından gösteriliyordu. Suudi Arabistan, Birleşik Arap Emirlikleri ve Mısır başta olmak üzere bölgenin tüm gerici güçleri AGK'ye destek verdiler. Çok geçmeden oturma eylemi yapan göstericilere saldırılar başladı.

Önce grevin ikinci gününde "sarhoş bir askerin ateş açmasıyla" bir kişi öldü, bir kişi yaralandı. Sonra çeşitli saldırılarda 7 kişi hayatını kaybetti, onlarca yaralandı. Derken 3 Haziran'da büyük katliam geldi. İnsanlar otomatik silahlarla tarandı, sopalarla dövüldü, bıçaklanarak öldürüldü, palalarla parçalandı, cesetler Nil nehrine atıldı.

Katliamlar sonrasında devrim güçlerinin yukarıda bahsettiğimiz tepkileri sonrası 4 Haziran'da ElBurhan dilinin altındaki baklayı çıkardı: "AGK şuna karar verir: ÖDBG ile [daha önce] uzlaşılan şeylerin iptali, görüşmelerin durdurulması ve 9 ayı aşmayacak süre içerisinde genel seçimlere gidilmesi."

Uluslararası sermaye, Sudan burjuvazisi ve bölge gericiği meydana devrimcilerle bırakmamaya kararlıydı. Köprüler atılmış, kılıçlar çekilmiş, son raundun gongu çalmış oldu.

Burjuvazinin İkiyüzlülüğü

Grevin ilk gününün ardından AGK sözcüsü Şemseddin Kabası herhangi bir tarih vermemekle birlikte kesilen görüşmelerin yeniden başlamasını istiyordu.

Burjuva Milli Ümmet Partisi, ÖDBG'nin bileşeni bir dinci parti, zamanlamasını doğru görmediğini, aceleci ve yanlış olduğunu söyleyerek greve karşı çıkmıştı. Onlar aslında devrime bir son vermek gerektiğini dile getiriyor, düzenin kurulmasını istiyorlardı. Grevin ezici başarısı ve ardından gelen katliam, MÜP'nin ve onun gibi "arada derede duranların" tüm etkilerini sildi. Onlar da katliama karşı açıklamalar yapmak zorunda kaldılar.

Meşum Hemedi ise grevin ikinci gününe girilirken "elektrik ve suyu kesmek adil mi? Biz devrimin parçasıyız. Silahlı kuvvetler olmasaydı, güvenlik birimleri olmasaydı ElBeşir şu an hala iktidarda olurdu. Bu durumda ülke ilerlemeye" diye dışlarını gösteriyor ve "ÖDBG tüm devlet kurumlarını değiştirmeyi arzuluyor" diyerek devrimin radikal yönelimine karşı olduklarını ifade ediyordu. Tehdit ve taviz... Değişmeyen ikili yine işbaşındaydı. Riyakarlık her burjuva yönetimin değişmez özelliğidir. Hemedi ikiyüzlülüğün cisimleşmiş hali olarak siyaset sahnesindeydi: "güvenilir birini bulsak, bu gece, yarından önce iktidarı ona devredeceğiz". Ama aynı saatlerde Cancavid (ADK) grevi kırmak için elektrik işletmesini basıyor, 10 işçiyi gözaltına alıyor, geri kalanları tehdit ediyordu. Aynı şekilde merkez bankası ve finans çalışanları tehdit ediliyor, onlar da baskılara rağmen çalışmayı reddediyorlardı. Keza Hartum Havalimanı da ADK'nin baskı ve saldırılarına uğruyor, ama grevden ödün vermiyordu.

Hemedi Cancavid'in eski şefi (ve hala el altından onu yönlendiren kişi) olarak devrim karşısında adı en fazla öne çıkan kişidir. Devrimin kasabı mı olacak sorularının yüksek sesle dile getirildiği Hemedi, Hartum'da sık sık büyükelçilerle görüşmekte. Son gelişmelerden kısa

süre önce Suudi Arabistan'a uçarak Prens Salman ile baş başa görüştü. Bu "Darfur kahramanı" katliamcı, ikiyüzlülüğün bu cisimleşmiş hali, burjuvazinin devrim karşısında "O" diyeceği adaylar arasındaki en güçlü kişidir. Mevcut şartlarda Sudan'ın Cavaignac'ı olmaya en yakın adaydır.

Devrim güçlerine gelince... SMOB 4 Haziran tarihli açıklamasında darbe konseyinin emir ve kararlarını kategorik olarak reddediyor. Mevcut durumu "hiç olmadığı kadar kötü bir durum" olarak niteleyerek, seçimlerin darbecileri ve sürmekte olan durumu meşrulaştırma çabası olduğunun altını çiziyor. Sivil itaatsizlik, ana caddelerin, köprülerin ve alanların kapatılması, kamu yaşamını durdurma; bütün işyerlerinde, kamu ve özel sektörlerde açık siyasi grev; çalışmaların, koordinasyonun ve güçlü grev komiteleri oluşturmanın devam ettirilmesi; şiddet içermeyen her türlü direnişin sürdürülmesi çağrısı yapıyor Meslek Odaları.

Katliamlar ve ElBurhan'ın seçim açıklamalarını takiben ÖDBG ve SMOB'tan yapılan "sivil itaatsizlik ve politik grev çağrıları" hem devrimin kitlelere derinliğine nüfuz ettiğinin göstergesidir, ki bu onun güçlü yanındır; hem de "devrimci ordu"dan yoksun olduğunun itirafıdır ve bu onun yumuşak karnıdır. Sudan'da "devrim, bedeli kan olan sivil itaatsizlikle silahlanmıştır" ve iktidarı darbecilerden almak için bu bedeli ziyadesiyle ödemektedir.

1917 Temmuz günlerinde Kornilov darbesi öncesinde burjuva Kadet basını, kendi Cavaignac'ını büyük güzellemeyle göreve çağırırken "O" diyordu müstakbel diktatör adayına.

Devrim Umudunu Büyüten Gezi Ayaklanması 6 Yaşında

31 Mart 2013'te Taksim Gezi Parkı'ndaki ağaçların sökülmesine karşı başlayıp tüm ülkeye yayılarak Haziran Halk Ayaklanması olarak tarihe geçen Gezi Parkı eylemlerinin 6.yıldönümü yaklaşırken Gezi Ayaklanmasına katılanlar #GeziyiSavunuyoruz sloganıyla Beşiktaş Abbasağa Parkı'nda düzenlenen etkinlikte buluştu.

Gezi Parkı eylemleri iktidarın her türlü baskı ve saldırılarına karşı bir tüm ülkede iktidara ve kapitalist sisteme karşı bir ayaklanmaya dönüşürken, ayaklanmada ölümsüzleşenler ise iktidara, sisteme karşı olanların her protestoda, devrimci eyleme anılan simgeler haline geldi.

Gezi eylemleri nedeniyle Taksim Dayanışması'nda yer alanlara tekrar tekrar davalar açıldı. Gezi Ayaklanmasını savunanlara 5 yıl sonra tekrar açılan dava ise 24-25 Haziran'da Silivri'de görülecek. Açılan davalar nedeniyle #GeziyiSavunuyoruz sloganıyla Beşiktaş Abbasağa Parkı'nda yapılan etkinlikte çeşitli standlar açıldı. Mücadele Birliği Platformu da aralarında "Ayaklanmanın Gezi Hali" adlı kitabın da yer aldığı bir yayım standı açtı.

Etkinlik Gezi Parkı eylemlerinden görüntülerin yer aldığı sinevizyon gösterimiyle başladı. Şebnem Sönmez'in sunuculuğunu yaptığı etkinlik de sık sık Gezi eylemlerinde ölümsüzleşenler anılarak "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atılarak gerçekleştirildi.

Etkinlikte açılış konuşmasını yapan Gezi eylemlerinde bir gözünü devlet terörüyle kaybeden

Volkan Kesanbilici "Gezi ruhuna daha çok ihtiyacımız var. Umudu yeşertmeye ihtiyacımız var. Bizi biz yapan şeylerden hiç taviz vermeden mücadeleye devam edeceğiz" dedi.

Etkinlikte zindanlarda siyasi tutsakların sürdürdükleri açlık grevi ve ölüm oruçlarına dikkat çekildi. Tutsak Annelerinin de zindanlar önünde eylemlerini sürdürdükleri belirtilerek zindanlardaki tutsaklar ve anneler selamlandı ve "Leyla Güven Onurumuzdur" Biji Bexedana Zindanan" sloganları atıldı.

"Gezi Ayaklanması Yargılanamaz", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Gezi'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarının atıldığı etkinlik müzik dinletileriyle devam etti.

Devrim Umutları 6 Yaşında!

Taksim Gezi Parkı'ndaki ağaçların kesilmesine karşı başlayan protestoların bütün ülkeye yayılarak Haziran Ayaklanması'na dönüştüğü Gezi Parkı eylemlerinin 6. yılında binlerce kişi yine Gezi Parkı'na gitmek üzere Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla Taksim'de bir araya geldi.

31 Mayıs'ta Beyoğlu'ndaki TMMOB binası önünde duyurulan eylem için gelenler, saatinden önce toplanmaya başladılar.

Taksim Dayanışması bileşenlerinin TMMOB binasından çıkmasıyla birlikte alkış ve zılgıtlarla birlikte "Yaşasın Gezi Ayaklanmamız /Direnişimiz", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganları atılmaya başlandı.

"Yaşasın Gezi Direnişimiz", "Gezi 6 Yaşında", "Mücadele Sürüyor" "Gezi Şehitleri Ölümsüzdür" dövizlerinin taşıdığı eyleme Mücadele Birliği Platformu ise "Şimdi Devrim Zamanı", "Kızıl Meydana Hoş Geldiniz", "Gezi Ruhuyla Yeni Ayaklanmalara", "Yaşasın Gezi Ayaklanmamız" dövizleri taşıdı.

"Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Gezi Umuttur Yargılanamaz", "Şimdi Devrim Zamanı", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Katil Devlet Hesap Verecek", "KHK'lar Gider, Saray Gider Gezi Kalır", "Gezi'de Düşene Dövüşene Bin Selam" sloganları atıldı; Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşenlerin isimleri sık sık söylenerek "Yaşıyor", "Burada" denildi.

TMMOB binası önünden "Gezi Umuttur, Umut Bitmez. Karanlık Gider Gezi Kalır" pankartı arkasında "İnanın çocuklar" şarkısı söylenerek Gezi Par-

ki'na yürünmek isteyen kitle Meşelik sokakta kurulan polis barikatıyla engellenince "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganı atılmaya başladı.

Taksim Dayanışması adına Avukat Can Atalay bir konuşma yaptı ve ardından ölümsüzleşenler için saygı duruşunda bulunuldu, "Gezi'de Düşene Dövüşene Bin Selam" sloganı atıldı.

Açıklamayı Mimarlar Odası Kent Konseyi Başkanı Esin Köymen okudu, Gezi'nin değerlerinden uzaklaşılana her anın ülkedeki karanlığı derinleştirdiğini söyledi.

Açıklamada "Bu ülkenin özgürlük umudu Gezi'yi suç kapsamına sokup, bundan sonra hiç kimsenin muhalefet etmeye cüret edememesi murat ediliyor. Oysa herkesin, hepimizin çok iyi bildiği gibi, Gezi Umuttur, Umut Bitmez!"

"Şehir meydanındaki tek parkı AVM'li kışla yapmak isteyen doğa ve kent talancısı zihniyet gider. Sömürüye dayalı sermaye düzeni Kapitalizm gider... Yalancılık, çıkarıcılık, riyakarlık gider. Hırsızlık ve uğursuzluk gider... Savaş çılgınları gider. Gericilik, mezhepçilik, ırkçılık gider. Kadın düşmanları, göçmen karşıtları, homofobikler gider... Tüm bu kötülüklerin, şiddetin ve hukuksuzluğun hesabını soracak, yargılanmalarını sağlayacak olan Gezi kalır" denilen açıklamada 24 Haziran'da Silivri'de görülecek olan Gezi davasına katılım çağrısı yapılarak konuşma sonlandırıldı.

Kitle polis barikatı önünde bir süre daha sloganlar attıktan sonra dağıldı.

Otomobille 4,5 Saatte Gidilen İzmir'e, Uçakla 8 Saatte Gitmek İsteyen Vatandaşlar Bayram Öncesi Yeni Havalimanı'na Akın Etti... Zaytung

Sezonun İlk Turist Silkeleme Operasyonunu Bayramcılar Üzerinde Gerçekleştiren Turizm Esnafı, "Bunlar hep kuru kalabalık" Başlıklı Raporunu Yayınladı... Zaytung

"Şimdi Her Verde Devrimci Eylem Her Adımda İktidar Hedefiyle Zafere Yürüme Zamanıdır"

Gençlik Örgütleri, "Mayıs'ın Kızılığında 71 Ruhla Faşizme Karşı Devrimci Gençlik Mücadelesini Büyütüyoruz" konulu bir panel düzenledi.

25 Mayıs günü, Divriği Kültür Derneği'nde bir araya gelen Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Devrimci Gençlik Dernekleri (DGD), Gençliğin Devrimci Güçleri (Dev-Güc), Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF), Sosyalist Öğrenci Hareketi (SÖH), Yeni Demokrat Gençlik (YDG) Türkiye devrim hareketinde Mayıs ayının devrimci hareket açısından bir çok isyanın, devrimci eylemin gerçekleştiği ve devrim savaşçılarının ölümsüzleştiği bir ay olması nedeniyle bir araya geldiklerini ifade ettiler. Deniz'in Mahir'in, İbrahim'in ve onlar gibi nice ölümsüzleşen devrimcilerin devrimci geleneğinden gelen gençlik olarak, bugün nasıl bir devrim mücadelesi yürüttüğümesi gerektiği üzerine görüşlerini paylaştılar.

Panel, devrim ve komünizm mücadelesinde ölümsüzleşen devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşuyla başladı. Gençlik örgütleri adına giriş konuşmasını DÖB'den Esra Yeşilova yaptı.

Devrimci gençlik olarak bugün bu etkinliği örgütlemenin, Mayıs ayında ölümsüzleşen devrim savaşçıları anmak, yaşatmak ve mücadeleyi daha iyi nasıl örebileceklerini birlikte tartışmak açısından önemli olduğunu ifade eden Yeşilova, yaşanan ekonomik krizin doğrudan etkilediği kesimlerden birisinin de gençlik olduğunu, öğrencilerin eğitim masrafları artarken okulu bırakarak sistemden uzaklaşarak devrimci mücadeleye katıldıklarını belirtti.

Geniş halk yığınlarının ve özelden de gençliğin sisteme karşı duyduğu öfkenin mayalandığı çelişkilerin derinleştiği, dünya genelinde isyan dalgasının büyüdüğü bir süreçte Mayıs ayını karşıladıklarını dile getiren Yeşilova, "Sisteme karşı gelişen politik mücadeleleri birleştirerek siyasal iktidarın fethedilmesi mücadelesine dönüştürülmesi 71 devrimcilerinin stratejik hedefiydi. 71 Devrimciliğini kendine rehber edinen devrimci gençlik, bugün coğrafyamızda sisteme karşı yaşanan bütün itirazları siyasal iktidar odaklı mücadeleye kanalize etmelidir, edecektir. Düzen içi siyaset anlayışına karşı ayrışmayı açığa çıkaran Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve İbrahim Kaypak'a nezdinde gerçekleşen 71 Devrimci Kopuşu'nun takipçisi olan devrimci gençliğin bugün bu deneyimler ışığında mücadele hattını örmesi ve devrimci gençlik mücadelesini bir adım ileriye taşıması bizlerin tarihsel sorumluluğudur".

(...)“Mayıs ayı, düzen içi siyaset anlayışından, parlamentarizmden ve reformizmden kopuşu sağlayanların ölümsüzleştiği aydır. Mayıs ayı; emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin ayıdır. Mayıs ayı '68 Gençlik Hareketi'nin 'Gerçekçi olun imkansız isteyin' diye haykırarak barikatlarıdır.

Mayıs ayında devrimci mücadele içerisinde şehit düşen Haki Karer, Dörtler, Leyla Kasım, Ulaş Bayraktaroğlu, Armenak Bakırcıyan, Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alparslan Özdoğan, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypak'a ve adını sayamadığımız diğer komünist devrimcilerin mücadelelerinde tüm baskı, yok etme ve katliamlara karşı, kendilerini dünyayı temellerinden sarsacak davaya adayları, yüseklerle kızılbayrak çekenleri, idam sehparlarında kavga şiarlarını haykırarak, gerçekçi nakış nakış örenleri tarih unutmuyacaktır” dedi.

Konuşmanın ardından küresel 68 gençlik hareketi ve ülkemize yansımaları üzerinden, Türkiye'de parlamentarizme

“Coğrafyamıza yayılan 68 hareketinin gücü fabrikaları ve okulları kuşatmasıdır. 71 çıkışını yapacak gençliği burada yetiştirdi. Gençler o devrimci yükselişin gücüyle devrimci dönüşümü gerçekleştirmek adına Filistin'e gittiler. Enternasyonal mücadeleye ve ordu örgütlenmesine yöneldiler”

hareketinin gücü fabrikaları ve okulları kuşatmasıdır. 71 çıkışını yapacak gençliği burada yetiştirdi. Gençler o devrimci yükselişin gücüyle devrimci dönüşümü gerçekleştirmek adına Filistin'e gittiler. Enternasyonal mücadeleye ve ordu örgütlenmesine yöneldiler” diyerek o genç yaşta pratikte ne yapmak gerektiğini gösterdiklerini söyledi.

71 devrimci çıkışını gerçekleştiren devrimcilerin, işçi grevlerinin ve anti-faşist mücadelenin devrimci güçlerle, dönemi devrime götürmeye çalıştıklarını vurgulayan Hizmetçi yine '90 başında devrimci kopuş ve ayrılmalar yaşandığını hatırlatarak mücadelenin daha da büyüterek devam ettiğini ifade etti.

“Bugün Gezi'yi kimse başlatmadı hepimiz oradaydık, bilinçli özneler olarak orayı ilerletmeye çabaladık. Gezi ayaklanması bu ülkede devrimin yığınların eliyle gerçekleşeceğini kanıtladı. Rojava devrimi birleşik mücadelede, anti-faşist mücadelede nasıl ve hangi hedefle hareket etmemiz gerektiğini bir kez daha gösterdi. Kapitalist sistemin doruk bunalımında kendi iç çatışmalarını derinleştirebiliriz. Gözü pek devrimci eylemleri yaymamız gerekiyor. Komünist özneye buluşmadığımız sürece birleşik reformizm sermayenin başka yöntemleriyle bizleri boğmaya çalışacaktır” dedi.

Komünist gençler olarak görevlerinin fabrikalara ve mahallelerdeki işçi gençliğe ulaşmak olduğunu belirten Hizmetçi, “Bu örgütlenmeyi kurmaktan başka çaremiz yok. Bizler büyük hareketlere hazırlıklı mıyız? Ayaklanmalara hazırlanmalıyız yarın bunlar gelişebilir. Anti-faşist mücadeleleri güçlendirmemiz gerekiyor. Önümüzde bir sürü materyal ve deneyim var” dedi.

Akademik mücadele ile politik mücadelenin buluş-

turulması gerektiğini, geçmişte yaşanan örnekleri dile getiren panelist, üniversitelerde faşizme karşı birlikte mücadeleyi sağlayan oluşumlar yaratmak gerektiğini belirterek, komite ve konsey örgütlenmeleri gibi örgütlenmelerle faşizme karşı savunma değil ona karşı saldırıda bulunabilmenin ancak böyle mümkün olabileceğini söyledi.

Konuşmaların ardından soru cevap kısmına geçildi. İşçi sınıfına karşı saldırılarda öğrenci gençliğin yapması gerekenler, seçimler gibi sorulara yanıtlar verilmesinin ardından ilk oturum sona erdi.

İkinci oturumda SGDF adına Özge Doğan konuştu. Faşizmin bu topraklarda asırlardır kurumsallaştığını belirten Doğan, “Halfeti'de, açlık grevindeki çocuklarına destek için hapis hane önlerinde eylemde olan beyaz tülbentli annelere yapılanlar faşizmdir. Suruç, Amed ve Ankara katliamları faşizmin yükselişinin hiçbir zaman duraksamadığının kanıtıdır” dedi ve faşizme karşı mücadelenin artık söz söyleyerek değil eylemle, sokaklarda verilecek bir mücadele ile olması gerektiğini ifade etti.

SÖH adına yapılan konuşmada ise 71 devrimci kopuşunun sosyalizmin parlamentarist bir anlayışla dile getirilmesine karşı bir çıkış olduğu, parlamentarizme, reformizme karşı zora dayalı bir devrimci çıkış olduğu ifade edildi.

YDG adına yapılan konuşmada ise 71 devrim mücadelesinin bir sıçrama yarattığını, resmi devlet ideolojisi olan kemalizme karşı, parlamenter mücadeleye karşı, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı gibi önemli politik ayrımların bulunduğunu vurguladı.

İki oturumun sonunda soru-cevap bölümü gerçekleştirilen panel, Grup İsyarı Ateşi'nin müzik dinletisiyle sona erdi.

Nurhak Savaşçıları Yaşıyor, Savaşıyor!

Nurhak Dağları'nda 31 Mart 1971'de katledilen THKO Savaşçıları Sinan Cemgil, Kadir Manga, Alparslan Özdoğan ODTÜ'de anıldı.

Kavaklık Direniş Alanı'nda gerçekleştirilen anma, saygı duruşu ile başladı. Devamında DÖB'den öğrenci bir yoldaşımız söz alarak Sinanların devrimci kişiliklerini, mücadelelerini ve politik geçiş süreçlerini günümüze kadar getirerek aktardı.

Devamında başka bir yoldaşımız söz alarak 71 kopuşuna ve Denizlerin neden Nur-

hakları tercih ettiğine değinerek "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" diyerek sözlerini sonlandırdı.

MFT'li bir arkadaşımız da söz alarak 68 sürecini genel olarak ele alınması gerektiğini, ODTÜ devrimci geleneğinin korunması gerektiğini vurguladı.

THKO Bildirgesi'nin okunmasıyla devam eden anma, şiirlerle sonlandırıldı.

ODTÜ/DÖB

Umut İnsanda!..

“Ataması yapılmayan öğretmen yaşamına son verdi” diyor haberler.

Yine.

Son yıllarda ne kadar çok duyduk bu haberi... “ataması yapılmayan öğretmen”, “KHK ile işten atılan”, “işsizlikten bunalan”... pek çok 3. sayfa haberinin başlığını bu cümleler süslüyor... Ama hayır. 3. sayfa değil, sürmanşetlerde yerini bulması gereken haberler bunlar!

Bu defa haber Kastamonu'dan... 21 yaşındaki Matematik öğretmeni Kevser Abdülkadiroğlu, arife günü, (3 Haziran) kendini asarak yaşamına son verdi...

21 yaş, yaşanmış epi topu 21 sene... Yaşamının baharında gencecik bir insan daha işsizlik, ekonomik kriz, bunalım nedeniyle yaşamına son verdi. Gencecik insanlarımız, yaşamı elleriyle yeniden yeşertecek olan gençlerimiz geleceksizlikten yaşamına son veriyor. Bu sistemde kendilerine bir gelecek göremeyen insanlar ya uzak diyarlarda yaşam umudu arıyorlar ya da koyu, dipsiz bir umutsuzluk içinde yok olup gidiyorlar.

Umut yok mu? Elbette, var. Nazım ustanın dediği gibi: Umut... İnsanda. İnsanın geleceği yeniden yaratılan elleri bu günlerin karanlığını parçalayarak yeni bir dünyayı yeniden inşa edecek.

"Çocuk Susar Sen Susma!"

Antakya Samandağ'da 30 Mayıs günü öğle saatlerinde, başta katledilen Ecrin bebek olmak üzere çocuk istismarına ve tecavüzlere karşı ses vermek amacıyla bir araya gelen liseli öğrenciler, Samandağ Deniz Mahallesi'nden başlayıp Çarşı Merkez'e, oradan Abdullah Cömert Parkı'na doğru yürüyüş yaptılar.

Yürüyüş sırasında sık sık "Çocuk Susar Sen Susma!" ve "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!" sloganları atıldı..

"Taciz ve tecavüzlerin hesabı sorulacaktır, bu onların yanına kalmayacak" sözleri ile Abdullah Cömert Alanına gelen liseliler kısa kısa konuşmalar yaptıktan sonra eylemlerini sonlandırdılar.

Bu sorunların hepimizin meselesi olduğunu ve bu eylemin geliştirilerek sürdürülmesi gerektiğini söyleyen öğrenciler, Cumartesi günü saat 11.00'de yine Abdullah Cömert Parkı'nda buluşup, çıkan bu sesi büyütme için çağrı yaptılar.

Liseli öğrencilerin kendiliğinden gelişen bu eylemine DÖB'lü öğrenciler de katıldılar.

Çocuk istismarına, tacize ve tecavüzlere karşı Samandağ Gençliği, 7 Haziran günü saat 15.00'te Abdullah Cömert alanında toplanmaya başladı.

Gençler yaptıkları ajitasyon konuşmalarıyla Samandağ halkını yapacakları yürüyüşe davet etti.

Samandağ Meydanı'na kadar sloganlarla yapılan yürüyüşe polis engel olmaya çalışsa da, gençlerin kararlılığı ile yürüyüş sürüyor. Gençlere caddelerden, pencere ve balkonlardan halkın büyük bir desteği var.

Meydan'a geldiklerinde burada basın açıklaması okuyan Samandağ Gençliği, çocuk istismarına, tacize ve tecavüzlere karşı mücadele edeceklerini vurguladılar.

Antakya'dan DÖB'lü Öğrenciler

İstanbul'un Aksaray İlçesinde Seçim Anketi İçin Aynı Anda Sokağa Çıkan 3 Anket Firması, Bulabildikleri Tek Türk Seçmeni Paylaşamayınca Birbirine Girdi...

Zaytung

9.ODTÜ Onur Yürüyüşü Sonrasında Gelişen Sürece Ve Başlayan Polemiğe Dair Açıklamadır

9.ODTÜ Onur Yürüyüşü sonrasında gelişen sürece ve başlayan polemiğe dair Devrimci Öğrenci Birliği/ODTÜ'nün açıklamasıdır:

ODTÜ/DÖB yaptığı açıklamada, Devrim yürüyüşü ve gelişen tartışmalara 2016 yılından bugüne gelişen tartışmalara değindi, açıklamada 3 yıldan bu yana yapılanların Devrim Yürüyüşü'nün içinin boşaltılmaya dönük çabaları ve bu yıl 9.ODTÜ Onur Yürüyüşü'ne dair polemiğe dair görüşlerini paylaştı.

"2016 yılında 'Devrim Yürüyüşü'nün planlaması yapılırken ortaya Emek Gençliği tarafından getirilen yepyeni birkaç öneri vardı: Bu sene 'Devrim Yürüyüşü' bayraksız, ortak pankart ve sloganlar altında tek bir kortej oluşturularak yapılınsın, ODTÜ'de faaliyeti yürütmeyen siyasetler yürüyüşe katılmasın ve toplu giriş olmasın. Bu, o zaman da on yıllardır süren ODTÜ'de olsun olmasın, her siyasetin kendisine alan bulduğu ve propaganda hakkını özgürce kullanabildiği bir gelenek haline almış olan 'Devrim Yürüyüşü'nün içinin boşaltılması anlamına geliyordu, bugün de o anlama geldiği gibi"

2018 "Devrim Yürüyüşü'nün ilk toplantısına da bu öneriyle -farklı temellendirmelerle gelen Emek Gençliği, uzun tartışmalar sonucu her zaman olduğu gibi aksine ikna edilememiş ve yapılan oylama sonucunda "geleneğin bozulmayacağı" yönünde karar alınmıştı. Daha sonrasında "Devrim Yürüyüşü" gününün ayrıntılarının tartışılacağı bir toplantı sırasında tesadüfen "erken seçim" kararı alınınca, bizimle birlikte birkaç siyaset dışında diğer siyasetlerin de oylamadaki tavır değişti ve bir ilke daha çiğnenmiş oldu. Artık birtakım ekonomist ve reformist söylemlerden ibaret ortak pankartlar ve sloganlar altında ortak kortejle yürünecek, önceden belirlenen ajitasyon konuşmaları dışında ajitasyon yapılması engellenecekti.

Sonrasında bir takım akıl almaz iftiralarla toplantılara çağırılmadık, sürecin dışında bırakıldık; kendi eylemimizi yapma kararı aldık. Fakat karşımıza polisten önce dikildiler, kavga etmekle tehdit ettiler. Kavgadan korktuğumuz yoktu, hem nicelik hem de niteliksel açıdan üstündük, ancak sol içi şiddete başvurmak istemediğimizden ötürü eylem ve alandan çekildik. F tipine soktukları yürüyüşteyse, örneğin "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganını sırf düşünüp listeye eklemedikleri için atılmasına karşı çıktılar (Sloganın ne olduğu önemli değil, öncesinde

akıllarına gelip gelmediği önemli).

Aslına bakılırsa süreci 2016'dan itibaren ele aldığımızda, gerçek çok daha somut bir şekilde önümüzde duruyor: Öyle ya da böyle reformistler bir şekilde tekçi zihniyetini diğer siyasetlere, topluluklara, kitlelere dayatmaktan başka hiçbir şey amaçlamıyorlar. Bu bahsettiğimiz reformistlerin başını da Emek Gençliği ve LGBTİ+ Dayanışması'nın tabiriyle "bir diğer örgüt" çekiyor.

Allem edip kalem ederek bir sene olmadı öbür sene, hop başka bir argümanla karşımıza gelerek başlattıkları bu demokrasi şöleni(!) Türkiye Devrimci Hareketi'nin ürettiği dokunulmaz değerlere bir saldırıdan başka bir şey değildir. Bu dokunulmaz değer ayrı pankartlı, ayrı kortejli bir "Devrim Yürüyüşü" değil tabii ki. Bu dokunulmaz değer; karşı-devrimci, ajan, provokatör olduğu kesin olarak kanıtlanmadığı sürece her türlü emek ve demokrasi örgütünün her türlü kitlesel eylemde çıkıp ajitasyon ve propaganda yapabileceği özgürlüğüdür.

Öncelikle bir konuda net olmamız gerek: Okula polis girmesini istemiyor olmamızın çok temel basit bir sebebi vardır ve bu sebep, hareket alanımızın daralmasını, ajitasyon ve propaganda çalışmalarımızın zorlaşmamasını istememizdir. Hal böyleyken, okula polis girmesini diye kendi ajitasyon ve propaganda alanımızı sırf okula polis girecek diye kendiliğimizden daraltmamızı beklemek, ahmaklıktan başka bir şey olmayacaktır. Ancak bu örgütler hem kendi propaganda ve ajitasyon alanlarını bu saikle daraltmakla kalmayıp, hem de diğer örgütlerin ve yapıların kendi ajitasyon ve propaganda çalışmalarını da daraltmalarını bekliyorlar. Yani kendilerini dayatmakla kalmayıp, aynı zamanda da polisten önce söyleyecek bir sözü olanların yani bizlerin, diğer devrimci ve sol örgütlerin, LGBTİ+ Dayanışması'nın karşısına dikiliyorlar. Net olmamız gereken bir diğer konu da

şudur ki: Hiçbir yapı -devlet hariç- hiç kimsenin eline zorla bir bayrak tutturamaz. LGBTİ+ dayanışması da o gün kimseye zorla LGBTİ+ bayrağı tutturmaya çalışmadı. Zaten böyle bir çaba içerisine düşmek bir saçmalık olurdu. LGBTİ+ Dayanışması'nın eylemi domine etmeye zaten ihtiyacı olmadığı gibi, gösterdikleri kararlılıkla ve yaratıkları sempatiyle ODTÜ kitlesi içerisinde ciddi anlamda desteğe sahiptir. Gönül isterdi ki kitle LGBTİ+ Dayanışması'nın değil, devrimin bayrağını o derece sahiplensin, ama durumun böyle olmadığını farkındayız. Kitle eğer ki bizim bayrağımızı değil de LGBTİ+ bayrağını tercih ediyorsa, burada eleştirmemiz gereken LGBTİ+ Dayanışması değil, kendimiz olmalıyız. Bundan rahatsız olacaksak eğer, durumu LGBTİ+ Dayanışması eylemi domine etmeye çalışıyor olarak görmemek, LGBTİ+ Dayanışması neyi doğru yaptı da bu eylemi bu kadar domine etti olarak düşünmek bu açıdan yorumlamak veya tam tersine, biz neyi yanlış veya eksik yaptık da herkesin elinde LGBTİ+ bayrağı var diye düşünmek gerekir. Geçen sene Onur Yürüyüşü'nden kaçarken yarattığınız umutsuzlukla peşinizden sürükleyip götürdüklerinizin, bu sene sizinle gelmeyeceğini bildiğiniz için işte bütün bu karın ağızınız. Hem kendi kitle-nizi hem de kitle içindeki güveninizi kaybettiniz.

Kitle artık size güvenmediği için kitleye kendi pankartlarınızla, kendi sloganlarınızla gitmeye korktuğunuz için, çektiniz herkesi bu çukuru içine ama bunun da bir sonu var! "Emek Gençliği olarak belirtmek isteriz ki bu 'haddimizi' ODTÜ'de fakültelerde ve bölümlerde, amfi ve sınıflarda öğrenciler içerisinde kopmayacak bağlara sahip olan köklü bir örgüt olmamızdan almaktayız" laflarınızsa demagojiden ibarettir. Bu söylemlerle korkunuzu ne kendinizden, ne de kitlelerden saklayabilirsiniz.

Bunun için önceki yılın Onur Yürüyüşü'nde polise onlarca metre kala onlarca kişi kalmışken, bu yıl polislin dövmesine, sövmesine rağmen yüzlerce kişi eylem alanını terk etmedi. Reformistlerin tutumu artık belirleyici bir zarar vermiyor, çünkü reformistlerin boşalttığı eylem alanını öyle ya da böyle, devrim isteyen gençler dolduruyor. Reformist siyasetlerden birinin, polis saldırısında öğrencisiyle hocasıyla işçisiyle ODTÜ kitlesini kendi başına bırakıp kaçtığı bir olayı bile günlük gazetesinde kötüleyecek kadar arsızlığa vurması, yaşananları yazmamıza vesile oldu. Gerisi hayat.

ODTÜ'LÜ ÖĞRENCİLER, ODTÜ ORMANLARINA YAPILMAK İSTENEN KYK YURDUNU OTURMA EYLEMİ İLE PROTESTO EDİYOR: "KYK YURDU DEĞİL ODTÜ YURDU"

Devlet Başkanı Pintera Ulusa Seslenirken Şilililer Sokaklara Dökülüp, Eylem Yaptı

Şilililer temel anayasal haklarının önüne geçen politikaları ve toplumsal liderlere yapılan suçlu muamelesini protesto etmek için sokaklara döküldü. Şili Öğrenci Konfederasyonu (Corfech), devlet başkanı Pintera ulusa sesleniş konuşmasını yapacağı sırada, öğrencileri ülkenin kıyı kent Volparaiso'da 1 Haziran Cumartesi günü büyük çaplı eylemler düzenlemeye çağırıldı.

1 Haziran eylemleri öğrencileri sıkıştıran borçların silinmesi ve yüksek öğretim kampüslerinde cinsiyetçi uygulamaların bitirilmesi talepleriyle başlayan Öğrenci

Konfederasyonu protestolarının devamı niteliğinde. Konfederasyonu yürüyüşleri için yerel hükümetten izin almak için defalarca başvuruda bulunduysa da bu talep her seferinde reddedildi. Konfederasyon sözcüsü Sebastian Amijo, Cuma günü yerel medyaya "İzin verilse de verilme de, halk Pintera yönetimine karşı duyduğu öf-

keyi ve hoşnutsuzluğu dile getirmek için kesinlikle yürüyecektir" dedi.

Nisan ayında Ortaokul Öğrencileri Ulusal Koordinatörü Florincia Atria, öğrenci eylemlerini örgütleyenlere suçlu muamelesi yapıp, öğrencilerin zorlandığını ve ayrıca protesto hakkının da bu eylemin sebeplerinden biri olduğunu belirtmiş,

"Hükümetin sözde çocukları korumaya yönelik olan gerçekte ise bizi suçlu gibi gösterip, bizi baskı altında tutmayı amaçlayan politikalarına boyun eğmeyeceğiz" demişti.

Sembolik olarak yürüyüşler Devlet Başkanı Pintera'nın Volparaiso'daki kongre konuşması ile aynı anda başladı. Şili hükümeti, devlet başkanına koruma sağlamak için bin beşyüzün üzerinde silahlı koruma ve militanlaştırılmış ulusal polis görevlendirdi. Yürüyüş, akşam 18.00'de Zafer Meydanı'nda başlayıp Ulusal Kongre'de sona erdi.

YENİ EURENİN DEVRİMLERİNDE GENÇLİK

K.Taylan Kızıldağ

Yaşlı dünyamız her geçen gün giderek büyük gelişmelere sahne olmaya devam ediyor. Sermaye sınıfına karşı proletaryanın savaşımı giderek derinleşiyor. Ekonomik ve politik kriz sadece yaşadığımız topraklardaki egemenleri değil, dünya genelindeki birbirine binlerce zincirle bağlı bulunan sermaye sahiplerini bunalıma sokmuş durumda. Sınıf savaşı en acımasız savaşıardan olduğu için taraflardan birinin sırtı yere gelmedikçe diğerine rahat yok. İşte küresel emperyalist-kapitalist sistemin egemenleri bu sınıf bilinciyile hareket ederek kapitalist sistemin sıçramalı çöküşünü engellebilmek için proletaryanın devrimci savaşına karşı bin yıl yolla karşı koyuyor. 90'ların ortasında başlayıp Asya'dan Amerika kıtasına, oradan Avrupa'ya ve Türkiye'ye kadar yayılan krizle birlikte güçlenen küresel isyan dalgası Seattle'dan başlayarak dünya geneline yayıldı.

Avrupa ve ABD emperyalizmi halkları kanla boğacakları bir savaşa girişirken, emekçi sınıflar ve ayaklanmaların en büyük dinamiklerinden gençlik sokaklara aktılar.

Emperyalistlerin tam ilhak politikaları bağımlı hale getirdiği ülke ekonomilerini denetim altına aldığı gibi, o ülkelerin tarımını, sanayisini, ticaretini de yıkıma uğrattı.

Yüz binlerce genç insan yabancı kapitalistlerin fabrikalarında çok ucuz ücretlere, ağır koşullarda çalışmaya mahkum edildi. Üniversiteler büyük tekellerin nitelikli eleman yetiştirme yerleri olsun diye tamamen sermayeye peşkeş çekildi.

İşsiz kalan yüz binlerce gencin hayattan kovulduğu, üniversite mezunu milyonlarca öğrencinin geleceksizlik pençesine bırakıldığı bir ortamda işçi, işsiz, öğrenci gençlik sokaklara aktı.

2011 yılında dünyamızın emperyalist merkezleri eylemlerle sarsılıyordu. Gençcik insanlar %1'e karşı %99'un sesini sokaklarda haykırıyordu. Occupy yani "İşgal et" adıyla ortaya çıkan bu hareket, dinci-gericiliğin baskıcı ortamında büyümek zorunda kalan Mısır, Tunus gibi bağımlı kapitalist ülkelerdeki Arap halkının ayaklanmaları ekleniyordu. Bu eylemlere işçi sınıfının yanında katılan öğrenci gençler, genç kadınlar sokakları İslami gericiliğe ve kapitalist sömürüye karşı dolduruyordu.

Türkiye ve K. Kürdistan'da ise uzun yılların baskı ve katliamlarına, hayattan kovulmaya, açlığa, sömürüye, doğanın talanına karşı milyonlar ayaktaydı. Gezi ayaklanmasına katılan milyonlar ana gövdesini liseli, üniversiteli gençler, genç kadınlar ve genç işsizler oluşturuyordu. Bir halk devriminin provasını andıran bu ayaklanmada özgürlük ve yeni bir dünya isteyen gençliğin devrimci eylemi bozkırı saran bir ateş gibi hızla yayıldı.

Toplumun en dinamik ve savaştı kesimlerinden birinin geleceksizliğe mahkum edilmiş öğrenci gençlik ve genç işçilerin olduğunu bir kez daha gördük. Bugün hala devrimci gençliğin militan eyleminin 6-8 Ekim'de, kent savaşlarında ne kadar etkin bir güç olduğunu görebildik.

Gençliğin devrimci dinamizmini bugün Fransa'da, genç kadınların eylemlere öncülük ettiği Sudan'da da görmek mümkün. Emperyalist-kapitalist sistemi girmiş olduğu bu sıçramalı çöküş ve sosyalizmin sıçramalı yükselişi evresinde küresel çaptaki tüm hareketlerde gençlik en önde yürüyor.

Yeni evrenin devrimlerinin perdesinin aralandığı, dünyamızın her an büyük gelişmelere gebe olduğu bu süreçte ne yapmalı sorusunu kendimize tekrar tekrar sormalıyız. Gençliğin devrimci öncülüğünü kazanmak istiyorsak yeni evrenin devrimci kitle hareketlerini doğru kavramak, kuşağımızın alışkanlıklarına ve anlayışına göre örgütlenme biçimlerini, etkili teknoloji kullanımını geliştirmek zorundayız. Gezi tartışmalarında gençliğin devrimci güçlerinin doğru dersleri çıkarması, sadece bu deneyime bir mazi olarak bakarak değil, görevlere yoğunlaşmak gereklidir. Eksikliklerimizi doğru tespit edip hızla gidermeyi başarabilmeliyiz.

Küresel çapta gelişen kitle hareketlerini incelemek dersler çıkararak, gençliğin önüne devrimci hedefleri nasıl daha etkili ve canlı koyabileceğimizin yollarını bulmamız gerekiyor.

Silahlı Askerler Öğrenci Protestosunu Acımasızca Bastırdı

Şili'nin yasa koyucu kurumu, askeri diktatörlük sürecince Augusto Pinochet tarafından bitirildikten sonra, 1990'da yeniden kurularak Volparaiso'ya taşındı.

Bugün devam eden eylemler, kadınlar %8'e kadar etkileyen %6,9'luk işsizlik oranına karşı 29 Mayıs Çarşamba'dan beri sürüyor. 1 Haziran eylemlerine ayrıca, Pinochet'in uyguladığı modelin mevcut özelleştirilmişini sürdüren Pintera'nın soysal güvenlik projesine karşı olan Şilililer'de katıldı. Bu proje, uluslararası pazardaki dalgalanmalara dayanan zorunlu bir emeklilik sistemi. Şilililer, sis-

temin bozuk olduğunu ve yaşlı, kıdemli vatandaşlara yeterli geçim kaynakları sağlamadığını söylüyor.

Genel eylemler süresince silahlı askerler geçen hafta özellikle Volparaiso'da, barışçı eylemlerin önünü almak için baskı uyguladı.

Clarín medyası duruma ilgili geçtiği bir haberde "Protestocular sloganlar atmaya ve yürünmeye başladılar, polis ise sonrasında kitleye gazlar ve tazyikli sularla saldırıp kitleyi püskürttü" diye yazdı. Ayrıca saldırı sırasında kadınların, yaşlıların, çocukların da Zafer Meydanı'ndan uzaklaşmaya çalıştığı belirtildi.

KRİZİ DEVRİME ÇEVİRMEK

Arif İşçi

Ekonomik ve siyasi krizin iyiden iyiye derinleştiği bir dönemdedir. Her ne kadar burjuva yöneticiler "bu kriz sürecinin en kötüsü geride kaldı, geçti, atlattık" diyerek bizleri aldatmak ve beklentiye sokmak için uğraşsalar da bunun böyle olmadığını biz işçi-emekçi ezilenler yaşamımızdan biliyoruz. Zaten zor olan yaşamlarımız daha da zorlaşıyor çekilmez hale geliyor.

Egemen sınıfın böyle davranmasını, böyle söylemesinin nedenini biliyoruz. Onlar bizleri aldatarak beklenti içine sokarak, hareketsiz kılarak sistemlerini sürdürmenin, karlarına katkarak bizleri daha fazla ve uzun süre sömürmenin peşindedir.

Bir de bizim cephemizde görünenlerin yaptıkları, söyledikleri var. Asıl olarak bu cenaha dikkat etmek gerekir. Çünkü bunlar pirinç içindeki beyaz taşlardır. Bu çevrelerin yaptıkları, söyledikleri her şey doğrudan ya da dolaylı olarak burjuva sınıfın çıkarına hizmet ediyor. Birkaç somut örnek üzerinde bu politikaları görmeye olası. Seçimden seçime demokrasilik oyunu, "krizin faturasını biz ödemeyeceğiz" ve "burjuvazi bu krizden çıkamaz, aceleye gerek yok, bu kriz onların sonu olacak" vb vb gibi söylem ve politikalarıdır.

Seçimlerin artık yoksul halkları aldatmaya dönük bir argüman olması büyük oranda geride kaldı. Seçimlerle demokrasi oyunu hepten ölmüştür, öyle ki, tabutuna son çiviye yerel seçimlerle ortaya saçılan şaibe, hile, İstanbul seçiminin iktidarın isteği doğrultusunda iptali, Kürdistan'da verilmeyen belediyeler ile bizzat burjuva sınıf kendisi çakmış oldu. Bundan sonra ne burjuva sınıf ne de uzlaşmacı reformistler eskisi gibi halkları sandıklara aldatamazlar, isteyen deneyebilir, baksın bakalım işçi-emekçi halklar ne cevap veriyorlar.

Faturacılık üzerine çok şey yazıldı ve söylendi, yeniden tekrara düşmemek için yalnızca şu kadarını söylemek yeterli olur sanırım. Fatura ödemek istemeyenler işçi sınıfının mücadele birliğini örgütleyerek devrimin zaferi için harekete geçmelidir. Faturalardan kurtulmak uzlaşmayla olmaz.

Bizim, asıl olarak "bekleyin, şimdi zamanı değil henüz işçi sınıfı bizden yana değil, yeterli örgütlülüğümüz yok, nasıl olsa bu kriz onların sonu olacak, o zamana kadar bekleyelim" vs vs diyen politikalara ve anlayışlara karşı uyanık ve tetikte olmamız gerekiyor. İşçi sınıfı için en tehlikeli olan bu telkinler ve politikadır. Evet çok derin, kapsamı her gün büyüyen bir ekonomik ve siyasi kriz var, bu duruma hiç kimse itiraz edemez, etmiyor da. Herkes krizin varlığını kabul ediyor. Lakin herkesin kabulü burjuva sınıfın bu krizden çıkamayacağı, yıkılarak yok olacağı anlamına gelmiyor. Bu duruma işçi sınıfı örgütlü iradi bir müdahale bulunmadıkça burjuva sınıf her zaman krizden bir çıkış yolu bulacaktır. Yoksa burjuva sınıf iyi sabır gösterdiniz, bizim kurtulmamız için beklediniz ama biz başaramadık, alın iktidarı kendi elimizle size veriyoruz demeyecektir. Tam aksine kanlarının son damlasına kadar iktidarlarını vermek için savaşıyorlardır. Bu kriz çok yıpratır da çözümlenmez, dağılma baş gösterse de, yine işçi-emekçiler daha fazla acılarla sefaletle yüz yüze kalacaktır. Krizin işçi sınıfı çıkarına bir sonuç vermesi ancak işçi sınıfı ve öncüsünün hazırlığına, mücadelesine bağlı olacaktır.

Bu krizi tarihi bir fırsat olarak ele alıp buna göre hazırlıklar yapıp bu çözümlenmeyi, dağılmayı derinleştirmek, yalpalayan unsurları yanımıza çekmek en azından tarafsızlaştırmak, burjuva sınıfı tüm dayanaklarıyla ortadan kaldırmak için bugünden mücadeleye girişmek, işçi sınıfının iktidarı için harekete geçmeliyiz. Yoksa yıkımın kendiliğinden olması bir hayal, bir fantezi olmaktan ileri gitmeyecektir. Hem de bütün bunlar daha fazla acı, daha fazla kan gözyaşı pahasına böyle olacaktır.

Bekle gör politikasıyla kapitalist düzenden ve onun neden olduğu krizlerden ve sonuçlarından kurtulma şansımız ve imkanımız yoktur. Bunu söyleyenler, beklememizi salık verenler, henüz zamanı değil diyenler asla işçi sınıfının parçası, dostu, öncüsü olamazlar, olsa olsalar uzlaşmacı ve işbirlikçilerdir. Çünkü küçük-burjuva unsurlar mensubu oldukları sınıfın yakın çıkarları nedeniyle bazen bilerek bazen bilmeden burjuva sınıfın zor zamanlarında sistem içi çözümleriyle işçi sınıfı önünde bir engel olarak burjuvaziye hizmet ederler.

Krizin varlığını herkes kabul ediyor, lakin krizin varlığını kabul etmenin bugün bir anlam ifade etmesi için, kriz karşısında nasıl tutum alındığına, ne önerildiğine çözüm olarak hangi politika ve mücadele yöntemleri sunulduğuna bakılmalıdır.

Bundan dolayı kimin ne söylediği ve hangi pratik içinde olduğu belirleyici olacaktır. Reformistler ve ortalama sol hala sistem içi çözümlerle günü kurtarmaya çalışıyor. Sınıfın sömürülmesine son verme yerine, sömürünün sınırlandırılması için, yani burjuva sistemin yırtılığını, söküğünü önlemekle meşguller.

Devrimci komünistler bu krizde burjuva sınıfın iktidarına son vermek, işçi sınıfının iktidarını kurarak sömürüyü sona erdirmek için mücadeledir. Her devrimci komünist, kriz dönemlerini devrimi zafere ulaştırmak için genel bahaneyle dönüştürmeye çalışır. Komünistler krizlerin olmadığı yani evrimci dönemlerde bile sınıfı örgütlemek, devrimciyleştirmek, ileri taşımak, iktidara hazırlamakla sorumlu olduklarını bilir ve buna uygun davranırlar. Kaldı ki krizin, devrimci durumun olduğu bugünlerde daha fazla böyle olmak zorundadır. Sınıfın ayakta olduğu, yılların deneyimlerinin günler içinde gerçekleştiği bu süreçlerde daha çok çalışmak, yine çalışmak gerekiyor. Devrimci dönemlerde işçi sınıfı proletaryaya diktatörlüğü için hazırlamak, bu konuda daha cüretli inisiyatifli davranmasını sağlamak üzere harekete geçmeliyiz.

Bunun aksini savunan, bekleyin şimdi zamanı değil, daha işçi sınıfı burjuva partilere oy veriyor, çoğunluk olmadık, daha sınıf o düzeyde değil vb vb diyenlere itibar etmeden, yere kapaklanmak üzere olan kapitalist sınıfın toparlanmasına, yeniden ayağa kalkmasına fırsat vermeden son ölümcül darbeyi indirmeliyiz. Artık zaman kaybedecek lüksümüz yok.

Kriz dönemleri iktidarı almak için tarihi fırsatlarla doludur. Yeter ki biz bu koşullara uygun araçlar, yöntemler, örgütlenmeler yaratalım, yaratmak için harekete geçmiş olalım.

Unutmayalım ki, "her bunalım bir devrimle sonuçlanmayabilir, fakat her devrim mutlaka bir bunalımın sonucudur".

Ailelere Patronlardan Darp

İstanbul Silivri'de bulunan kötü çalışma koşullarına, düşük ücretlere, işçi sağlığı, iş güvenliği önlemlerinin yetersizliğine ve sendikalaşma nedeniyle artan baskılara karşı 6 Mart'ta iş bırakan Kale Conveyor (Kayışları) işçilerinin mücadelesi sürüyor. Eylemlerinin 77'inci gününde olan işçiler, 20 Mayıs akşamı eşleri ve çocukları ile birlikte Garden Et Lokantası'nda iftar yemeği veren Kale Kayış patronu Faruk Dağlı ile görüşmek için gittiler.

İşçilerin patronla yemek sonrası görüşebileceklerini söyleyen görevliler, sonrasında patron Faruk Dağlı, oğlu Ferhat Dağlı ve korumaları ile restoranda bir odada eşleri ve çocuklarıyla birlikte görüşmeye gitti. Ancak burada patronlar ve korumalar işçilere ve eşlerine saldırdı. Yanlarında 7 aylık bir bebek olmasına rağmen kadınlar da darp edildi.

Yaşadıkları saldırıyı işçilerden Ceyhan Gökşen'in eşi Banu Gökşen gazetemize şöyle aktardı:

"Merhaba, biz bu akşam (20 Mayıs) Kale Kayış patronu Faruk Bey'in çalışanlarına ve ailelerine iftar verdiğini öğrendik. Biz de direnişçi eşleri olarak kendisiyle görüşmek istedik. Beş bayan iftar yemeğine katıldık. Hem de iftardan sonra Faruk Bey'le görüşme talebinde bulunacaktık. Ben ve Rukiye hanım, patronun masasına gidip görüşme talebinde bulunduk. Bize ilk önce düzgün konuştuk. 'Taşkınlık olmayacaksa, gerginlik çıkmayacaksa tabi ki sizlerle iftardan sonra görüşürüm' sözü verdi. Fabrikada da görüşebileceğimizi söyledik. 'Sıkıntı yok burada da görüşürüz' dedi. Oradaki çalışanları görevlendirdi. Bizim telefonlarımızı aldılar. 'Size haber verecek' diyerek lokantanın bir odasına çıkardılar bizleri.

Faruk Bey, Bülent Bey, oğlu Ferhat Bey ve bir bey daha vardı. Bu kişinin astsubay olduğunu biliyorum, o da oradaydı. Biz sakince

sıkıntılarımızı anlatırken kendileri bayağı bir hareketlendiler. Konuşmaya fırsat vermediler. Kendimizi hiçbir şekilde savunamadık. Faruk Bey'in oğlu bana hakaret ederek konuşup sesini yükseltince, eşim dayanamadı: 'Sesine hakim ol karındaki bir bayan' deyince Faruk Bey: 'Sen benim oğluma ne diyorsun it' diyerek hakaret etti. Bize hain olduğumuzu söyledi. Beş bayandık. Birimizin kucağında 7 aylık bebekle birlikte gittik; eşim, kucağında bebeği olan arkadaşımız, bebeği, bizimle gelen kadınlar darp edildi. Nerelerine denk geliyorsa vurdular. Aşığıda sivil polisler vardı, sesimi duyurmaya çalıştım kimse yukarı çıkmadı müdahale etmediler. Eşimin üstüne çullandılar. Yere yattılar. Devlet hastanesinden darp raporu aldık. Karakolda ifade verdik.

Paran varsa bu devirde seni herkes savunuyor ama paran yoksa her zaman için ezilen bizler oluyoruz. Üzülerek bunları söylüyorum; ama orada yere düştüğüm halde, fenalık geçirdiğim halde hiçbir Allah'ın kulu beni oradan kaldırmadı. Saldırısı uğradığımız lokanta sahibine ve çalışanlarından da şikayeti olduk. Söyleyecek başka bir şey yok. Bu mübarek ayda çocuklarımız ve eşimizle rezil olduk."

Kale Kayış önünde mücadele eden iki işçiyi darp ederek tehdit eden Patron Faruk Dağlı'nın, "Bütün servetimi sizi mahvetmek için harcayacağım" dediği öğrenildi.

21 Mayıs günü işçiler, bir önceki akşam yaşadıkları saldırıyı protesto etmek üzere, üyesi oldukları Petrol İş Sendikası Trakya Şubesi yöneticileri ve üyeleri ile birlikte Silivri sahilinde basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Yaşasın Onurlu Mücadelemiz", "Direne Direne Kazanacağız", "Sendika Hakkımız Engellenemez" sloganlarıyla yapılan protesto eyleminde Petrol İş Sendikası Trakya Şube Başkanı Ercan Yavuz Silivri halkına seslenerek; "Kale Kayış işçilerine destek vermek zorundasınız. Kale Kayış işçilerinin bu haklı mücadelesinde bizlerle birlikte olmak zorundasınız" dedi. Turgut Düşova, kadın örgütlerine de seslenerek, yaşanan bu saldırıda kadına yönelik şiddete karşı da tepki göstermelerini ve örgütlü bir şekilde bu saldırıya karşı tepkilerini göstermelerini istedi.

Devlet yetkililerini de seslenerek, yaşanan saldırıya ve her türlü hukuksuzluğa karşı görevlerini yerine getirme çağrısı yapılarak basın açıklaması sonlandırıldı.

Belediye Başkanından Sendikacılara Saldırı

İstanbul Ataşehir Belediyesi'nde örgütlü bulunan DİSK Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube yöneticileri, işyeri temsilcileri ve üyeleri 29 Mayıs günü, görev yerleri değiştirilmek istenen üyelerinin, bu görev değişikliğinin hukuka aykırılığını açıklayan bildirileri dağıttıkları sırada Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi ve korumalarının saldırısına uğradı.

Ataşehir Belediyesi'nde büro hizmetlerinde çalışan, aralarında kadınların da bulunduğu sendika üyesi işçilerin bazılarına görev yerlerinin değiştirilerek park-bahçe gibi dış hizmetlere verilmesi üzerine bir bildiri çıkaran Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube yöneticileri ve işyeri temsilcileri, bu hukuksuzluğa karşı sessiz kalmamaları için Ataşehir Belediye binasında üyeleriyle görüşerek bildiri dağıttı. Sendika, temsilcilerinin de aralarında bulunduğu 42 işçinin görev yerinin hukuka aykırı olarak değiştirildiğini belirtti.

Sendika yönetici ve temsilcileri üyeleriyle görüşerek bildiri verirken, Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi ve korumalarının tehditleri ve saldırısıyla karşılaştı. Sendikacılara saldıran korumalardan birinin silah çekerek ağzına mermi sürdüğü, bir diğer korumanın da sendika işyeri temsilcilerinden birinin yüzüne yumruk attığı öğrenildi. İşyeri temsilcilerine ağır küfürlerde bu-

lunan Battal İlgezdi ve korumalarının saldırısına karşılık işçiler ve sendika temsilcileri saldırıyı protesto ederek sloganlar atmaya ve saldırıyı teşhir etmeye başladı.

Saldırı sırasında ciddi arbede yaşandı. Saldırı belirtilirken, sendika temsilcilerinin protesto sloganları atıldığı görüldü. İşçilerin ve sendika temsilcilerinin sloganlarla saldırıyı protesto etmeleri üzerine İlgezdi ve korumaları aşağıya inerek binadan ayrıldı; işçiler ve sendika temsilcileri de bina önünde saldırıyı teşhir ederek bekleyişlerine devam etti.

Saldırısı ilişkin telefonla bilgi aldığımız Sendika Başkanı Ahmet Arıkan gazetemize yaşadıkları saldırıya ilişkin şunları aktardı:

"Ataşehir'de yaklaşık on gündür kadrolu şirket personeli arkadaşlarımızın ve işyeri temsilcisi arkadaşlarımızın görev yerleri yasalara aykırı şekilde değiştiriliyor. Biz buna ilişkin başkan ve başkan yardımcılarını görüşmeler yapararak bunun hukuksuzca olduğunu arkadaşlarımızın görev yerlerinin değiştirilemeyeceğini söyledik. Fakat bize 'Gidin şika-

yette bulunun, karakola, mahkemeye başvurun ve hukuki süreç başlatın' denildi. Biz de bunu kabul edemeyeceğimizi ve sendikacılar arasında gerginlikler bulunmadığını söyledik.

Buna ilişkin dilekçeler de verdik fakat sonuç alamadık.

Dün Kadıköy Belediyesi'nde TİS imza töreninin ardından Kartal, Kadıköy ve Ataşehir Temsilciler Kurulu toplantımızda bu hukuksuz görev yeri değişikliğine ilişkin bir el broşürü dağıtladık. Bugün de 65-70 kişiden oluşan üç belediyeden sendika temsilcisi arkadaşlarımızla Ataşehir Belediye binasında bildiri dağıtımına başlamaya başladık. Binanın sekizinci katındaki temsilcilik odasından başlayarak üyelerimiz ve belediye çalışanlarına konuyu anlatarak broşürümüzü vermeye başladık.

Biz üçüncü katta dağıtım devam ederken Battal İlgezdi'nin geldiği söylendi. Ben de kendisiyle görüşmeye gittiğimde sendika temsilcisi arkadaşlarla tartışmakta olduklarını gördüm. 'Başkan sakın olun, biz burada yetkili bir sendikayız ve sendikal faaliyet kapsamında görev yeri değiştir-

len arkadaşlarımızla ilişkin bir çalışma yapıyoruz. Bu yasal sendikal bir çalışma dedim. Fakat kendisi 'Burada çalışma falan yapamazsınız. Siz kimsiniz, buna ben izin vermem, defolun gidin!' gibi cümleler sarf etmeye başladı. Biz sakinleştirmeye çalışsak da konuşmanın seyri sertleşti ve ağır hakaret ve küfür içeren konuşmalarla, bağırılmaya dönüştü. Beni de iterek 'Defolun gidin buradan' dedi. Korumaların da üzerimize gelmesiyle ciddi bir arbede yaşandı. Bir koruması silah çekenken bir başka koruması da temsilci arkadaşlarımızdan birinin yüzüne yumruk atarak darp etti. Bizim sakinleştirici tutumumuz olmasa, çok ciddi ve üzücü bir olaya dönüşebilirdi.

Temsilci arkadaşlarımızla olabildiğince ortamı sakinleştiren bir tutumla tartışmanın bitmesi yönünde çabaladık. Yüzüne yumruk atılan arkadaşımız için darp raporu alıp suç duyurusunda bulunacağız. Biz konuya ilişkin DİSK Genel Başkanı ve Genel İş Sendikası Genel Başkanı olmak üzere yönetimleri de bilgilendirdik. Bina önünde temsilci arkadaşlarımızla bekleyişimiz sürüyor. Çünkü şu andan itibaren belediye başkanını ve korumalarının temsilci arkadaşlarımıza yönelik tutumu konusunda endişelerimiz var. Fakat biz anayasal ve yasal hakkımız olan sendikal faaliyetlerimizi sürdürmeye ve arkadaşlarımızla bu alandaki mücadelemizi yürütmeye devam edeceğiz" dedi.

Kadıköy Belediyesi'nde Grev Günü Anlaşma Sağlandı

DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube ile Kadıköy Belediyesi arasında TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 14 Mayıs'ta Kadıköy Belediyesi iş yerlerine grev kararı asılmıştı.

27 Mayıs sabahı başlayacak olan grev öncesi yapılan görüşmede Genel İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 Nolu Şube, 'kırmızı çizgilerimiz' dediği 40 saat çalışma asgari ücrete 380 TL brüt seyyanen zam, yemek ücretleri ve yol ücretlerine yapılacak zam başta olmak üzere bir çok maddede anlaşma sağlandığını belirtti.

OLGULARLA İÇ SAVAŞ -12

Özgür Güven

2007 Mayıs'ında süresi dolacak olan Cumhurbaşkanlığına kimin getirileceğine dair fırtına bir yıl öncesinden koptu. Bu fırtına, tepedeki çatlağın bir görünüm biçimiydi. Emperyalizm, yeni evrede bağımlı ülkelerde uyguladığı tam ilhak politikalarına uygun yeni iktidar blokları oluşturmaya başlamıştı. Hükümeti, parlamento çoğunluğunu elinden kaçıran eski iktidar bloğu, buna bağlı olarak kimi ayrıcalıklarını kaybediyordu. Tekelci sermayenin egemenlik aygıtından başka bir şey olmayan bugünkü devlet içinde iktidardaki ağırlığını yitirse de bürokrasiden orduya kadar önemli bir kesimle ilişkileri, ortak çıkarları var. Hükümeti ve parlamento çoğunluğunu ele geçiren sermaye grubu, bunların yerine kendi kadrolarını yerleştirecekti. Bu nedenle iktidar bloğunun dışına itilen kesimle, yeni iktidar bloğunu kurmaya girişen kesim arasındaki mücadele oldukça sert ve uzun geçecekti. İşte kopan fırtınanın arka planında bunlar vardı.

Tepede ortaya çıkan yönetenlerin krizi, aslında bir "eski yöntemlerle" yönetememe krizidir. Bu krizin derinleştiği, devletin en önemli kurumlarının bu nedenle açıktan çatışmaya başladığı bir döneme girilmektedir. Devrimin zaferi için gereken koşullardan biri daha olgunlaşmaya başlamıştır.

Hem ABD hem de AB emperyalizmi, Türkiye'yi Ortadoğu'nun bir karşı-devrim üssü haline getirmek istiyordu. Bunun için ilk yapılması gereken iç savaşın bitirilmesi ve birleşik devrimin tasfiye edilmesiydi. Bunun önündeki en ciddi engel ise Kürdistan'da gerillanın varlığıydı. Birleşik devrimin daha ileri olduğu Kürdistan'daki ideolojik kırılganlığın farkında olan emperyalistler, bir kaç küçük ödünle Kürt sorununu çözer gibi yaparak "gerillayı dağdan indirmek" ve Kürdistan devrimini tasfiye etmek amacıyla harekete geçti.

Tekelci sermayenin planı bu olsa da gerçek durum farklıydı. Eylül'de yaşananlar bunu gösterdi. İstanbul'da 1 Eylül mitingine saldıran polis silah kullandı. İstanbul emniyet müdürü tescilli faşist C. Cerrah, korumalarıyla birlikte kitlenin içine dalıp terör estiren polis ve asker de kitleyi kuşattı. Cerrah'ın bütün kıskırtmalarına karşın kitle provokasyona gelmedi. Bu, toplu bir katliamı engellese de kitlenin gaza boğulmasının önüne geçemedi. Bu saldırı yeniden düzenlenip meclisten geçirilen TMY'ye dayandırılıyordu. Bu yeni TMY'ye göre her türlü yasal gösteri ve miting terör eylemi sayılabilecek, katilimci terörist ilan edilerek ona göre muameleyle tabi tutulabilecekti. Yani bu yasayla devlet terörünün her biçimine yasal kılıf hazırlanmıştı. Sermaye bu yasayla artık iç savaşın üzerindeki bütün örtüleri de kaldırılıyordu. Taşra kentlerinde linçler alkışlanıp teşvik edilirken, metropollerde açıktan katliam yapabileceğinin işaretlerini veriyordu. Akyazı, Bergama, Trabzon ve başka yerlerde polis gözetiminde linç ayınları düzenlenirken, büyük kentlerde mitinglere saldırılmaya başlanmıştı. Sermaye kendi ırkçı faşist tabanına bu yolla moral vermeye, cesaret aşılamaya çalışırken, Kürt halkına da, "değil metropollerde, size kendi topraklarınızda bile rahat vermeyeceğim" diyordu. İlk adımları Amed'de bombalarla çoğunluğu çocuk 10 kişinin katledilmesi oldu. Bütün kanıtlara ve onlarca görgü tanığına rağmen faşist basın da bunu PKK yaptı diyerek görevini yerine getiriyordu. Hatta çarpıtma ve yalanda o kadar ileri gitti ki, bu devlet katliamını protesto gösterisi yapan kitleleri, "teröre lanet" gösterisi yapıyorlar diye gösterdi.

Devlet bunları yaparken Amed halkının Mart ayında olduğu gibi ayaklanacağını bekliyor hatta istiyordu. Amacı, kıskırtarak ayaklanmasına neden olduğu kitleleri yeni TMY'ye dayanarak kırılmadan geçirmek, kalanları da terörist diye zindanlara doldurarak halkın moralini bozmaktı.

2007 yılı yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Bu topraklarda yaşayan kadim halklardan birinin, vurula kırıla bir avuç kalmış Ermeni ulusal topluluğundan biri olan Hrant Dink bir devlet suikastıyla katledildi. Buna tepki gösteren yüzbinler bir anda "Hepimiz Ermeniyiz" şiarıyla sokağa döküldü. Osmanbey'de, Agos gazetesinin önünde altı delik ayakbaşıyla yüzüstü yatan Hrant Dink'in bu görünüşü, hiç bir çağrıya, hiç bir organizasyona gerek kalmaksızın, saatler içinde 200 binden fazla insanı oraya topladı. Hrant Dink'in katli yüzü yıllık yaraya neşter vurdu; yüzü yıllık önyargıları kırıldığı gibi, kitleler tarafından ortaya konan güçlü destek de, soykırımdan geçirilmiş basıkıyla, terörle sindirilmiş, yalnız bırakılmış Ermeni ulusal topluluğunun özgüvenlerini kazanmalarına yol açmıştır.

Uzun yıllardan beri çok sert süren sınıflar mücadelesi iç savaş noktasına geleli çok olmuştu. Hrant Dink'in devlet tarafından Marquez'in Kırmızı Pazartesi'sinde anlattığı cinayetten daha açık biçimde öldürülmesi, yıllardır biriken öfkeyi bir kitle patlaması olarak sokağa döktü; sola kayan kitleleri yüreklerinden ve beyinlerinden yakalayarak devrim saflarına çekti.

Marx, "Devrim karşı-devrimi örgütleyerek ilerler" diyor. Bunun tersi, yani karşı-devrim, belli koşullarda, devrimin daha da ilerlemesine yol açar önermesi de doğrudur. İşte 20 Ocak 2007'de milyonlar aynı öfkeyle, aynı coşkun duygularla sokağa döken, karşı-devrimin bir süreden beri sokak hakimiyetini ele geçirmek, moral üstünlük kurmak için estirdiği terör oldu. Şovenizmle zehirlenip militarizm sosuna bandırılan işsiz güçsüz, serseri takımı lümpenlerden derlenen linç gürhurlarıyla, yine bu kesimden derlenip yetiştirilen polislerle ve anti-komünizmi ezelden bilinen ordusuyla devlet de dahil resmi-sivil bütün gerici faşist güçlerin egemen olabilmek için estirdiği terör geri tepti; yüzbinler, milyonlar sokaklara aktı. Devrimle karşı-devrim kozlarını artık sokaklarda, açıktan paylaşmaya hazırlanıyordu.

Bu kitle patlamasıyla birlikte toplumsal kutuplaşma daha da derinleşti. Yeni yeni kitleler politik hayata uyandı. Bu durum hem Newroz'da hem de daha sonraki olaylarda özellikle 1 Mayıs'ta açıkça görüldü. Newroz sadece Kürdistan'da değil, İstanbul Ankara, İzmir gibi metropollerin yanı sıra pek çok kentte de yüzbinlerin katıldığı kitlesel gösterilerle kutlandı. Büyük kentlerin varoşlarında günlerce süren etkinlikler yapıldı.

“Kriz ve İşçi Sınıfının Çözümleri”: Sunumlar - 3

İşçi Temsilcileri Konseyi Girişimi'nden Kriz ve İşçi Sınıfının Çözümleri

28 Nisan 2019'da İzmir'de 19 işkolundan işçiler, Devrimci İşçi Komiteleri'nin çağrısı ile

“Kriz Ve İşçi Sınıfının Çözümleri” Serbest Kürsü'sünde bulundu.

3 sayıdır sunulan tebliğleri yayınladığımız kitabımız çıktı... Yayınevimizden isteyebilirsiniz

Merhaba,

Bu r a y a gelen, gelemeyen tüm işçi ve işsiz yoldaşlarımı selamlıyorum.

Ben yıllarca ailemin dükkânında çalıştım. Ama her küçük esnafın yaşadığı gibi biz de dükkânı kapatmak zorunda kaldık. İş aramaya başladım.

Bütün kapıların insanın yüzüne nasıl da kapandığını, dışlandığını ve hatta zaman zaman nasıl aşağılandığını, hele bir işçi kadın olarak iş aramanın toplumda bu sistemde ne kadar zor olduğunu gördüm.

İşsizlerin serserileştiğini, uyuşturucu bataklıklarına nasıl saplandıklarını görüyoruz. Onun için burayı çok önemsiyorum. Bu çalışma devam etmeli. Biz işsizlerin de örgütlenmesi gerek. Daha çok işçi ve işsiz komitesine ve bunları bir araya getiren oluşumlara ihtiyacımız var.

Bu sistem bizim değil. Yeni bir sisteme, hem ileri hem daha insani olan sosyalizme ihtiyacımız var.

Buradaki tüm işçi sınıfdaşlarımın bu çalışmaya devam ettirenken biz işsizleri ve hatta bizim durumumuzdan pek de farkları olmayan göçmen işçileri de kapsayan bir çalışma yapmalarını isterim.

İşçilerin pek çok mesleki, ekonomik örgütleri ve sendikaları var. Ama biz işsizlerin ve göçmenlerin bu sistemde örgütlenebilecekleri sadece komite ve konseyleri var. Elele vererek başarabiliriz. Dünyayı çürümeden kurtaracak olan sadece işçilerdir. İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır.

Teşekkür ederim.

İşsiz Bir İşçi Kadın

Arkadaşlar hepinizi devrimci duygularıyla selamlıyorum.

Ben uzun süredir işsizim. İşsizliğimden dolayı ailemle sorunlar da yaşıyorum. Ama ben öğrenci işçilerden bahsetmek istiyorum. Okumak için çalışmak zorunda olanlardan...

Birçok genç okuyabilmek için çalışmak zorunda. Benim dört-beş kardeşli işçi arkadaşlarım var. Kardeşlerinin okumalarını engellemek için çalışarak okuyor.

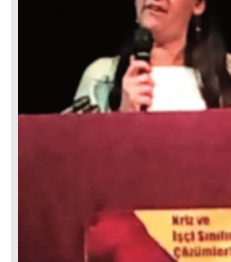
Gençler okuyabilmek için çalışmak zorunda olmamalı. Bilimle uğraşmak isteyen uğraşabilmeli.

Teşekkür ederim.

İşsiz Bir Genç

Ben yazın mevsimlik işçi olarak çalışıyorum. İşe gittiğimde de ev işlerine yetişmek zorundayım. Beş çocuğum var. Çocuklarım iyi eğitim alamıyor. İşe gittiğimde de çocuklarımın bakımını sağlayamıyorum. Tam zamanlı, güvenceli işim olsun istiyorum. Çocuklarım için kreş ve iyi eğitim olsun istiyorum. Bu sistem bizim değil! Kadınları ve çocukları korumuyor. Bu sistem değişmeli. İnsanca yaşamak istiyoruz. Biz sosyalizmi istiyoruz.

Mevsimlik Gıda İşçisi

Merhaba,

İlk defa böyle bir konuşma yapacağım. Bu etkinlikte emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Direnişte olan bütün abilerimize, ablalarımıza saygı duyuyorum.

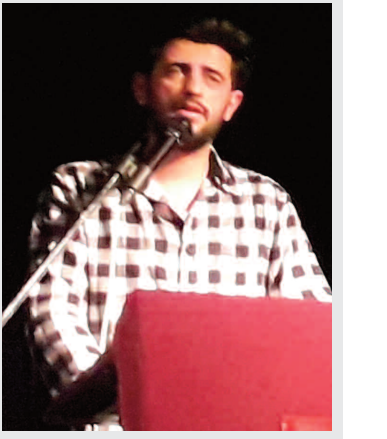
Ben de birçok işte çalıştım. Annem ve dedem tekel emeklisi. Sekiz dokuz yaşlarımdan itibaren onlarla birlikte Bursa'da, Ankara'da, İzmir'de birçok eyleme bir işçi ailesinin çocuğu, torunu olarak katıldım.

Su arttırma sistemi montaj işçisiyim. İşçilerin saatlerce çalıştırıldığı ve yeterli ücret alamadığını görüyorum. Ben sabah 09.30'da işe başlıyorum, "neden 9,00 da işe gelmiyorsun" diye bir ton laf yapıyorum. Bazen akşam onlara kadar çalıştığımızda bir teşekkür bile edilmiyor. Bir hastalık nedeniyle izin istediğimizde surat asılıyor. Dört beş kişilik küçük işyerlerinde, "Biz aileyiz, sen benim kardeşimsin, seni içimden birisi olarak görüyoruz" gibi bu sözler sıkça söylenir. Tamamen zaman sömürsünün, emek sömürsünün sözleri bunlar. Yeri geliyor pazar günleri de çalışıyorsunuz, yapmazsanız sorun yaşıyorsunuz. Sorunlarımızdan bir tanesi de bir iki saat ya da yarım gün gitmediğin zaman bütün ücretini kesiyorlar. Hiçbir şeyi kanıtlayamıyorsunuz. Ben şu saatte oradaydım ya da yoktum kaydetmeniz takip etmeniz gerekiyor. İşçilerin haklarını koruyacak, birleştirecek sendika zaten yok. Gıda çarşısında birçok küçük işyeri var bu şekilde. Hepsi birbirinden haberi olmadan aynı sıkıntıları yaşıyor; fakat ortak noktada buluşamıyorlar. Patronlar da bunu engellemek için her şeyi yapıyor.

Ben bu etkinlik için oradaki arkadaşları çağırdım, bizim patron hemen, "sen nelerle uğraşıyorsun, ne yapmak amacındasın, seni işten çıkarırsın" dedi. Patronlar hemen birleşti, işçilerle konuşular benim için, "böyle böyle işler yapıyor, sakan davet ederse gitmeyin." diye. Onların en büyük korkusu birleşmemiz. Kendi çalışan işçi emekçi arkadaşlarımız da beni terslemeye başladı. Kendi aramızda bu tarz sorunlarla da karşılaşıyoruz. Anlatacağız, anlatmaktan bıkmayacağız, mücadelemizi devam ettireceğiz.

İnanıyorum ki bütün her şey emeğin olacak. Teşekkür ederim.

Bir Montaj İşçisi

Arkadaşlar öncelikle merhaba, hoş geldiniz.

Hepinizi en içten duygularıyla selamlıyorum. Ben sayacıyım. Sayacılık ayakka binin üst kısmının dikim işlemdir. Ben bunu 12 yaşından beri yapıyorum. Burada tartıştığımız olaylar, misal sigortadan bahsediyorum ama sayacı bundan yoksun. Yani sigortası yok. Patronla muhatap oluyorsunuz, bire bir hem işveren hem işçi sıfatındasınız. Sayacılar bunu aşamıyor, aşamamasının tek bir nedeni var arkadaşlar, o da gerçekten birlikte olup mücadele edememeleri.

Bir eylemimiz olmuştur Işıkkent'te. Buradaki yoldaşlarımızla şu anda tanışmamız

da oradan geliyor. Çok denedik, sağlık alanında, sigorta alanında bazı koşulları düzeltmek için fakat hiç bir başarı elde edemedik. Yıldık mı? Tabi ki yılmıyoruz, mücadele etmeye devam ediyoruz. Başarmaya çalışıyoruz, tabi ki başaracağız. Biz yapmayacağız arkadaşlar, devrimi halk yapacak. Biz sadece kıvılcımı olacağız. Bunu bilmemiz gerçekten gerekiyor çünkü bir ayaklanma olmadan devrimin fitili alevlenmez ve devrim olmaz.

İşçi sınıfının çözümü için de söyleyeceğim bir kaç şey var. Öncelikle komitelerimize sahip çıkacağız. Komitedeki arkadaşlarımızla sürekli bir araya geleceğiz. Gerekirse hafta sonları, hafta içleri, işyerlerinde, mesai dışında sahip çıkmamız gerekiyor bu arkadaşlarımıza.

Mahalle komiteleri de kurmamız gerekiyor artık. Sadece işçi komitelerinin yeterli olacağını düşünmüyorum. Mahalle komitelerini kurduktan sonra ancak belli bir başarı elde edebileceğimizi de düşünüyorum. Size bir şey daha göstermek istiyorum, misal şurada bu el patronun eli bu el de bizim elimiz değil mi arkadaşlar (afişi gösteriyor) şu anki şeyi söyleyeyim ben size, aslında patron bizim elimizi tutuyor ve bizi yönetiyor. Gerçekte olması gereken şu var arkadaşlar, biz patronların elini tutacağız, biz bu ülkeyi yöneteceğiz, gerekirse yaşamayı yeniden inşa edeceğiz arkadaşlar. Teşekkürler.

Saya İşçisi

Arkadaşlar hepiniz hoş geldiniz.

Öncelikle bu organizasyonu düzenleyen Devrimci İşçi Komitelerini saygıyla selamlıyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

1995'te 17 yaşında İstanbul'a geldiğimden beri yaklaşık 6. mesleğimi yapıyorum. Yaklaşık bir buçuk yıl önce belediyeye girdim. Ataşehir belediyesi'nde işçiyim.

İşe girdikten 5-6 ay sonra, 2 Nisan'da özel taşeron şirketlerinden, tam da kölelik sistemine, belediyenin şirketlerine geçişimiz oldu. Taşerondan kurtulduğumuzu düşünerek önce sevindik. Davul zurna tutacak durumdaydık. Tam tersi oldu. Bütün haklarımız gasp edildi. 696 KHK hükmüyle alacaklarımızı da alamadık. Eski taşeron sistemde %30 asgari ücret farklarını alıyorduk. Asgari ücrete zam geldiğinde biz de alıyorduk. Belediye şirketine geçince hepsini kaybettik.

(...) Bu sürede bizim sözleşme hakkımız doğdu. Sözleşmeye itiraz edildi, yeniden şirketler kurdular sözleşme hakları olmasın diye. Yeniden kurdukları şirketlere 1 kişi alsalar sözleşme hakkımız olacaktı. Ataşehir belediyesi 3 engelli işçi aldı. Biz şimdi sözleşme sürecindeyiz. Daha işveren karşımızda oturmuş değil. 10 gün sonra, 60 günlük grev sürecimiz başlayacak. Eğer anlaşma olmaz da grev başlarsa hepinizi davet ediyorum.

Kartal, Kadıköy, Ataşehir belediye bölgesinin sendika şube yöneticisiyim. Ayrıca sendikaların Taksim 1 Mayıs alanı tutumunu gerçekten nefretle kmıyorum. Sendikalar, hem DİSK başkanı Kemal Türkle'e, hem DİSK tarihine, hem de işçi sınıfına gerçekten de ihanet etmiştir. 1 Mayıs alanını Bakırköy yaparak ihanet etmiştir. Ben kendi sınıfıma, elimden geldiği kadar bütün işçi sınıfına 1 Mayıs alanının Taksim olduğunu söyleyeceğim. Bizler, 77 1 Mayıs'ında katledilen sınıf kardeşlerimiz için Taksim'de olacağız.

Sendikaların partilerin ya da belediyelerin arka bahçesi olmaktan çıkması gerekiyor. Arkadaşlar, bizim birlik, beraberlik ve bütünlük içinde olmamız için devrimci işçi komitelerinde, devrimci işçi konseylerinde birlikte hareket etmemiz gerekiyor. Birlikte yürümemiz gerekiyor.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ali Ekber Eraslan / Belediye İşçisi
Disk Genel İş Sendikası Anadolu Yakası Şube Yöneticisi

NEREDE VE NE İÇİN BİRLİK?

Deniz Karadeniz

Son uzatmalı seçimler, toplumun en uyuyan kesimlerini bile politikaya uyandırdı, gözlerini açtı. İstanbul'u vermeye yanaşmayıp yeniden seçim kararı almaları ise gözleri iyice açıyor.

Şu açıkça görülüyor: işçi ve emekçilerin, kadınların, gençlerin, Kürt halkının, Alevilerin kesin çoğunluğu dinci-faşist iktidara karşıdır. İşsizlik, yoksulluk, pahalılık, faşist baskılar, yasaclar, ırkçılık, aşağılamalar ve her türden ayrımcılık dağ gibi öfke biriktiriyor. Halkın kesin çoğunluğu bu iktidardan kurtulmak istiyor. Herkes kendi kanalından beslediği öfkesini irili ufaklı çılgınlarla dışa vuruyor. Bu haykırışların genel bir çılgınlığa dönüşmesi kaçınılmazdır ve an meselesidir.

Böyle durumlarda birlik istemi yoğunlaşır. Dinci-faşist iktidara karşı olan tüm kesimler birleşebilirlerse mutlak çoğunluk olurlar ve bu kazanmak için büyük bir adımdır. Sorun şudur: birliğin bayrağında ne yazacak? Farklı kanallardan beslenip, özellikle de ekonomik krizin etkisiyle tek büyük nehirde birleşme eğilimine girmiş olan akıntının önüne ne hedef konulacak?

Burada durup şu gözlemi yapalım: son uzatmalı seçimlerle görmüş olduk ki, tekeli sermaye, toplumda birleşmiş muazzam öfkeyi görüyor ve bu basıncı hafifletecek kanallar açmak, devrimin yıkıcı güçlerini CHP eliyle çevreleyip etkisizleştirmek için CHP'yi öne çıkaracak yönlendirmeler yapıyor. Dolayısıyla, dinci-faşist iktidara karşı birleşmiş öfkenin CHP kontrolüne sokulup tavsatılması, etkisizleştirilmesi gibi bir tehlike var. Daha şimdiden kimileri ağızdan kapağı CHP'ye atıyor, başkaları ağızdan kapağı CHP'ye atıyor, başkaları ağızdan kapağı CHP'ye atıyor, başkaları ağızdan kapağı CHP'ye atıyor.

Hedeften bahsetmiştik. Asıl konu budur. Hareketler hedefleri belirlediği gibi, bir kez belirlendikten sonra, hedefler de hareketleri etkileri altına alırlar. Uzunca bir süredir, ortalama sol hareketlerin güncel politik ajitasyonunun oda-

ğında şu iki kavram var: "tek adama karşı olmak" ve "AKP-MHP ittifakını geriletmek". Bu iki kavram o kadar yoğun ve döne döne vurgulanıyor ki, bunların dışında bahsedilenler artık "ajitasyonun sosu" konumundadır ve asıl söylenmek istenilen, güncel ve acil olan budur. Ama merakı böyle olanların, kendilerini CHP'nin kuyruğunda bulmalarında şaşılacak bir durum var mıdır?

Eğer mesele "tek adama karşı olmak" ise, eğer mesele "AKP-MHP ittifakını geriletmek" ise, ana muhalefet partisi CHP tam da bunun için var. Ve bu hedefli bir mücadele sözkonusu olduğunda halkın devrimcileri değil de CHP'yi izleyeceği açıktır, çünkü emekçiler rasyonel insanlardır ve bir şeyin aslı varken suretine itibar etmezler. Nasıl ki sokakta, ayaklanmada aklıbaşında hiç kimse devrimciler varken CHP'yi izlemese, seçim sandıklarında da CHP varken kimse başkasını izlemeyecek. CHP'nin ısrarla birleşmiş öfkeyi sokaklardan uzaklaştırıp sandığa yönlendirmeye çalışması boşuna değildir.

Peki CHP'ye rağmen, onun kuyruğuna takılmadan AKP-MHP'ye karşı mücadele verilemez mi? Elbette verilir. Ama AKP-MHP karşıtlığı ya da tek adam karşıtlığını ajitasyonun odağına koyarak değil. İşin kolayına kaçmadan, tekrar tekrar işçi ve emekçilere açıklamalıyız ki, faşizm ne "Reis"le sınırlıdır ne de AKP-MHP ittifakıyla. Faşizm yaklaşık yarım asırdır karşımızda devlet olarak duruyor. Sadece hükümeti değil, ordusuyla, polisiyle, istihbaratı, mahkemeleri, zindanları ve tüm diğer askerî-bürokratik aygıtıyla tepeden tırnağa (ilçe milli eğitimden nüfus müdürlüklerine kadar) faşistleştirilmiş bir devlettir karşımızda duran. Özgürlük isteyen, bu faşist devlet aygıtını tümüyle parçalayıp yıkmayı hedeflemeli. "Faşizmin geriletilmesi" liberal bir saçmalaktır, faşizmin tümünden yıkılmasını göze alamayan, bundan kaçan uzlaşmacı anlayışın hayal ürünüdür. Yüz yıllık tarih, faşist devletlerin

uyguladıkları dizginsiz terörlerin ve en sonu devrimlerle yıkılışlarının örnekleriyle dolu. "Geriletilmiş faşizm" diye bir şey yok. Faşizme karşı mücadele devrimci hedeflerse, AKP-MHP iktidarına karşı mücadele de faşist devlete karşı mücadeleye bağlanırsa, CHP'nin yedeğine düşme tehlikesi olmayacağı gibi, kuşkusuz zaten CHP de sizden köşe bucak kaçacak, bu mücadelenin karşısında yer alacaktır.

Devrim hedefini abartılı bulanlar, devleti tümüyle yıkmayı aşırı görenler çıkaracaktır elbette. "Reis"ten ve onun aşırılıklarından sıtkı sıyrılmış olup öte yandan kapitalist sömürü çarkının devamından yana şikayeti olmayan tuzu kuru kesimler arasında Leninist görüşlerin alıcısının olmasını beklemiyoruz zaten. Ama özellikle olmayacağı gibi, kuşkusuz zaten CHP de sizden köşe bucak kaçacak, bu mücadelenin karşısında yer alacaktır.

Biz böyle yapıyoruz ve yapmaya devam edeceğiz. Bu yolda yürüyen tüm güçlerin birliğini sağlamak zorundayız. Gücüne, büyüklüğüne bakmadan, çareyi sandıkta değil sokakta arayan, çözümü düzen içi iyileştirmelerde değil devrimde gören ve devrimi kaf dağının ardında değil güncel-erişilebilir bir hedef olarak gören her kesimi birleştirmek zorundayız. Bölünme de birlik de sokakta, eylem içinde gerçekleşecek. Aynılar aynı yerde buluşacak.

Biz devrimci güçlerin, devrimin birleşebilecek tüm güçlerinin birliğinden yanayız. Devrim hedefini pekiştirecek, netleştirilecek, devrim mücadelesini yükselecek bir birlikten yanayız. Her güncel politik gelişme devrimcilikle reformculuğu biraz daha ayırıştırıyor.

Uzatmalı seçimler de böyle oldu. Burada reformculuk, "AKP-MHP'yi geriletmek" adına CHP'yi açık ya da gizli destekleme olarak karşımıza çıkıyor. Devrimci politika ise "çare sandıkta değil" diyor, sokağı gösteriyor. Bu ayrımın üstünü örtmeyecek, görmezden gelinmesine izin vermeyeceğiz. Tersine, bu ayrımı netleştirmeli, vurgulamalı ve herkesçe görünür hale gelmesini sağlamalıyız. Devrimcilikle reformculuğun ayrımının resmini açıkça çizmeden, devrimin güçlerini birleştiremeyiz.

İlkeli devrimciler, "en geniş birlik" söylemine şüpheyle yaklaşsınlar. Vurgulanması gereken, nicelikten önce nitelik. Genişlik göreceli, oysa devrim hedefi somuttur, nettir. Politik örgüt ve çevrelerin "en geniş" biçimde kapsanması değil, işçi sınıfı ve emekçi yığınların "en geniş" biçimde kapsanması gözetilmelidir. Ve işçilerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin, Kürt ve Alevi halkların mutlak çoğunluğunun çıkarları devrimden yanadır. Devrimcilerin görevi onlara bunu tekrar tekrar açıklamak ve onları devrime hazırlamaktır. Birlik, bu hazırlığın parçası olduğunda, devrimci birliktir.

Kritik konularda CHP'nin dümen suyuna girenler, bu kez de önderliği, şapka çıkarılan son tavşan olan İmamoglu'na bıraktılar. İmamoglu'nu destekleyerek AKP'yi gerileteceklerini sanıyorlar. Oysa CHP'nin ve İmamoglu'nun misyonu AKP'yi değil, bizi geriletmek. Gerçekten AKP'yi geriletip CHP'yi mi ilerletmek istiyorunuz; "çare sandıkta değil, sokakta" diyerek ileri atılan, tekeli sermaye gerekeni yapacak, devrim tehlikesini savuşturmak için AKP'yi frenleyip CHP'yi öne çıkaracaktır. Ama bu bile anlaşılmalıdır. Reform isteyerek reform elde edildiği, hele de bizdeki gibi faşist bir devlette, görülmemiştir. Reformlar, devrimlerin önünü kesmek için, günlük dille söyleysek, önümüze atılan yemler olarak gerçekleşirler. Politik dille söyleysek devrim mücadelesinin yan ürünleri olarak ortaya çıkarlar.

Şu anda Sudan'da olup bitenlere bakın.

Ama reformcuları bir yana bırakıp politikaya yeni uyanan işçi ve emekçi yığınlarına anlatalım. Onlar anlayacaktır. Bugünkü koşullarda, sol cemaatta iki türlü birlik yapılabilir:

Birincisi, reformcu birliktir. "Tek adama karşı", "AKP-MHP'yi geriletmek" hedefli "en geniş" birlik peşinde gidilir ve ister istemez, gizli ya da açık CHP'nin peşinden gidilmiş olunur. Halk yığınlarında yorgunluk, bıkkınlık, yeni hayal kırıklıkları ve devrimci enerjinin boşaltılıp ziyan edilmesine yol açar.

İkincisi, devrimci birliktir. Herkesin anlayabileceği netlikte bir devrim programıyla kendini ortaya koyar (faşist devletin dağıtılıp halk iktidarının kurulması, tekellerin kamulaştırılıp fabrikaların işçi denetimine bırakılması, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının tanınması, tutsakların özgürleştirilmesi vb). Bu yolda birleştirilebilecek tüm güçleri birleşmeye çağırır ve yola koyulur.

Dinci-faşist iktidar her zamankinden zor durumda. Emperyalist efendilerin desteği olmadan bir gün bile ayakta kalamaz. Ve öyle zamanlardan geçiyor ki, her bir emperyalist kendi derdine düşmüş. Kendi aralarındaki çelişki ve kapışmaların hengamesinde bizimkiler üvey evlat gibi ortada bırakılabilir. İktidarlarını sürdürmek için usturuşlu yalanlar söylemeleri bile lüks oldu artık. Sadece çıplak zorun gücüyle günü kurtarıyorlar. Bol kepece dağıtılan kredi borçlarının da sonuna gelindi. Artık sadece ordu, polis, mahkemeler, zindanlar ve yanı sıra dinci-faşist ve mafya bozuntusu çeteler işleri yürütüyor. Final sahnesi öncesi tüm figüranlar sahneden çekiliyor. Nihai kapışma için arazi düzenliyor.

Sorun şudur: gemileri yakmayı göze alıyor muyuz? Göğü fethetme çökme çökme gösteremeyenler, çağa uygun bir hayalin peşinden gitmeyenler, yığın hareketine ve tarihin yazılmasına yön veremeyenler.

NOT: www.leninist.net sitesinden alınarak yayınlanmıştır

Öldükleriyle Kalmadılar, Kalmayacaklar

"Sevgili Sinan,

Ayışığı Sanat Merkezi'ndeki dostlar kitabın yedinci baskısını hazırlıyorlar. Ben de elimi çabuk tutma gerekliliğinden önsöz olmayan bu yazıyı senin için düşündüm" diyordu hayatını kaybetmeden kısa bir süre önce satırlarında Orhan İyiler...

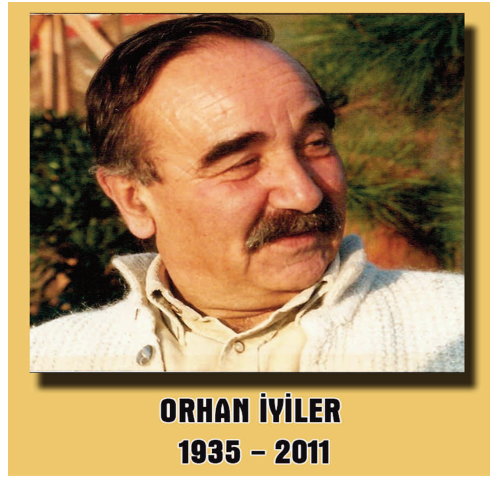
Belki kitabını yayınlamamız uzun sürdü, ama Sinanların ölümsüzleşmesinin yıl dönümünde anlamlı olacağını düşündüğümüz bu kitabı, şimdilik e-kitap olarak yayınlıyoruz, kısa süre sonra da matbaadan çıkmış dumanı üstünde tüten baskısını ellerinizde bulabileceksiniz.

Aradan geçen 48 yılın ardından, Orhan İyiler'in Nurhak savaşçıların ölümsüzleşmelerinin ardından yaşanan saatlere tanıklık ediyoruz bu kitapta. Köylülerle ilişkileri, yaşadıkları çatışma, ölümsüzleşmeleri ve sonrası...

"Sevgili Sinan,

Seni Nurhak dağlarında bütün güzelliğinle görünce ben şimdiye kadar yaşadığım her şeyin nasıl az değerli olduğunu kavradım. Benim hayatımı değiştirdin. Artık hep senin, yoldaşlarının savaşımındaki gerçekliğe kendi yazım yeteneğimi açtım. Beni yönlendirdin. Artık hep Marksizmin nasıl kitleler içinde geliştirileceği, büyüüleceğini düşündüm" diyen Orhan İyiler'in o ölümsüz eseri "Öldükleriyle Kalmadılar" ile baş başa bırakıyoruz sizleri...

Kitabı web sayfamızda e-kitaplar bölümünde okuyabilirsiniz.

ORHAN İYİLER
1935 - 2011

İşçi Kadın Kurultayı

Emekçi Kadınlar, "Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı" diyerek 10 Mart 2019'da İşçi Kadın Kurultayı düzenledi.

Bu kurultaya farklı iş kollarında çalışan kadınların katılımı sağlandı. Ev kadından, işten atılmış kadına ve halen çalışan kadına kadar; yaşlı genç pek çok kadın bir araya geldi. Sabahtan akşama kadar süren kurultayda kadınlar kendi sorunlarını anlattılar.

Adana'dan Antakya'ya, Malatya'dan Antep'e, Ankara'dan İzmir'e, Diyarbakır'dan İstanbul'a bir çok ilden katılan kadınlar çeşitli iş kollarından, üretim alanlarına dair sorunlarını anlattılar. Sunulan tebliğlerde; en çok işsizlik, ücret eşitsizliği, mobbing ve kadın olmaktan kaynaklı sorunlar dile getirildi.

Üretim alanları farklı olsa da sorunlarının ortak olduğunu gören kadınlar, yaşamda yok sayılanlar, İşçi Kadın Kurultayı ile örgütlülüğün gerekliliğini daha iyi anlamış oldular.

Birlikte mücadele edecek olmanın coşkusuyla bitirilen Kurultay'dan sonra EKA (Emekçi Kadınlar) tarafından teb-

liğlerin, sunumların ve Kurultay'a dair basında, sosyal medyada çıkan haberlerin yer aldığı İŞÇİ KADIN KURULTAYI kitabı çıkarıldı.

İşçi Kadın Kurultayı kitabında; farklı iş kollarında çalışan kadınların iş deneyimlerinden, mücadele deneyimlerine kadar bir çok örnek bulacaksınız. İşçi, işsiz emekçi kadınların yaşadığı sorunları göreceksiniz.

Flormar işçilerinin mücadele ve örgütlenme deneyimlerini bulacaksınız. Tekstil işçilerinden ayakkabı işçisine, ev emekçilerinden, temizlik işçisine, sağlık sektöründen set işçisine, dansçısına, ücretli öğretmene, işçi avukata, stajyerlik sorunlarına kadar akademisyenden, öğrenciyeye çeşitli sorunların anlatıldığı tebliğleri bulacaksınız bu kitapta.

İşçilerle çalışma yapmak isteyenlere, farklı iş kollarında çalışan kadınların çalışma koşullarını anlamak isteyenlere ve onlarla nasıl bir mücadele perspektifi oluşturmak gerektiğini merak edenlere nereden başlamaları gerektiği hakkında bir fikir oluşturacaktır bu kitap...

Herkeseye iyi okular...

Sudan Komünist Partisi İle Röportaj:

ÇEVİRİ

“İKTİDARI ORDUNUN ELİNDEN SÖKÜP ALMA ZAMANI”

Liberation News basın ajansı Sudan Komünist Partisi (SCP) Merkez Komite Üyesi ve SKP Basın Bürosu Sekreteri Fethi Elfadil ile Sudan'da devam eden devrimci gelişmelere ve sürece dair bir röportaj yaptı.

Sudan'da sokaktaki halk güçleri ile ordu arasında devam eden görüşmelerin seyri ne durumda? Yakın zamanda bir geçiş hükümetinden söz etmek mümkün olacak mı?

Şu ana kadar iki taraf bir anlaşmaya varmayı başaramadı. Görüşmelerde, başkanlık konseyinde yönetimi kimin alacağı ve konseyde kimin çoğunluğu oluşturacağı öne çıkan tartışma konuları oldu.

Tarafların anlaşamama durumu, ülke içinde devrimin enerjisinin ortaya çıkardığı halkın örgütlü gücü ve hareketi ve buna karşı olan sermaye iktidarının koruyucusu durumundaki ordunun karşılıklı ilişkilerinin uzlaşacak düzlemde olmamasından kaynaklanmaktadır. El-Beşir'in devrilmesinden sonra iki farklı yaklaşım arasındaki temel bir çelişki bulunmaktadır: Bir taraf eski rejimin dağıtılmasından ve tasfiye edilmesinden yanayken, diğer taraf ise El-Beşir'in devrilmesinden memnun olup, iktidarı ordu ve eski rejimin kalıntıları ile paylaşmaya hazır bulunuyor.

Bugün eski rejimin tamamen dağıtılıp yerine demokratik bir iktidar kurulmasını isteyen kesimler ile eski rejimin kalıntıları ile yoluna devam etmek isteyen unsurlar, ülkenin geniş muhalefet kesimleri içerisinde uzun bir süredir varlığını sürdürüyor ve gelişmeler bunun böyle devam edeceğini gösteriyor. Sudan Komünist Partisi, karşı tarafın bu politik manevralarına karşı uyarılarda bulundu. “Yumuşak Geçiş Projesi” olarak da bilinen bu politik manevra muhalefetin bazı unsurlarını yönetime davet ederek kurulacak yeni iktidarı sosyal tabanın genişletmeyi amaçlarken, ülkeyi geçişin yönetim alışkanlıklarına bağlı tutarak demokrasinin sınırlarını çizilmiş halde tutmayı amaçlıyor. Bunu yaparak karşı taraf, Sudan'ı uluslararası sermayenin avı durumuna düşürecek geçmiş bağımlılık ilişkilerini korumayı da hedefliyor.

Ordunun yaptığı müzakerelerin ve onun Özgürlük ve Değişim İttifakı'na devredilmesine dair uzlaşmazlığının engellerle kapatılması, generallerin kendilerini kurtarmak için liderlerini feda ettikleri gerçeğine dayanmaktadır.

Darbe, ülke içindeki yerel gerici ile başta Mısır ve Suudi Arabistan olmak üzere bölgesel güçler arasındaki koordinasyon ile gerçekleşti. Duruma dışardan bakanlar için müzakereler, başkanlık kon-

seyindeki mevkiler ve bu konseydeki sandalye sayısının dağılımı ile ilgiliydi, ancak durum bundan daha da derinini kapsıyor. Aslında müzakereler ülkenin geleceği ve hangi gelişim yolunu izleyeceği ile ilgili.

Şimdi siyasal uzlaşmazlık devam ederken her iki taraf da ortak bir teknik komitenin tartışmalı noktaları ele almasına izin vermeyi kabul etti. Sudan Meslek Örgütleri İttifakı, grev ve sivil itaatsizlik eylemlerine hazırlanıldıklarını açıkladı. Sudan Meslek Örgütleri İttifakı ve Sudan Komünist Partisi, iktidarı ordunun elinden söküp alabilmek ve devrimin hedeflerine ulaşma yolunu açabilmek için üyelerini yakın bir zamanda derhal genel bir siyasal grev ve sivil itaatsizlik kampanyası başlatmak gibi araçları etkin bir şekilde kullanmaya çalışıyor.

Genelkurmay Başkanlığı önündeki protestocu kitlelerine düzenlenen 13 Mayıs saldırısının ardından hangi güçlerin olduğuna inanıyorsunuz? Bu saldırılar halkın mobilize olma durumunu nasıl etkiledi? Bu mobilize olma halleri hala devam ediyor mu?

Askeri konseyin arkasında duran, onu destekleyen ve yöneten sınıf güçleri, devlet bürokrasisi, baskıcı organların en saldırgan unsurları, ordu, polis ve istihbarat tarafından temsil edilen eski rejimin kalıntılarıdır. Rejimin yozlaştırıcı politika ve uygulamalarının yarattığı asalak yeni burjuva sınıf, büyük yabancı sermayeye bağlı olan ve onu temsil eden sosyal bir gücü temsil ediyor. Buna ek olarak, rejim tarafından iktidarı partisi içindeki lider pozisyonlarında çalışanların ordusunu ve ona bağlı yardımcı organları; hükümet sendikaları, gençler, öğrenciler ve kadın örgütlerinin de dahil olduğu bazı baskıcı güçler oluşturmaktadır.

Saldırıları planlayan ve oturma eylemlerini dağıtmaktan fayda sağladığı düşünülen kuvvetler, El-Beşir'in iktidarı partisi içindeki iç çemberinin en militan çekirdeğidir. Bununla birlikte, olağanüstü kanıtlar, sahada saldırıları düzenleyen ka-

ranlık güçlerin Hızlı Destek Güçleri'ndeki suçlulara ve İslami grupların militanlarına işaret ediyor. Ordunun kinamalarına rağmen şu ana kadar kimse gözaltına alınmadı veya adalete teslim edilmedi. Bu, saldırının, ordu içindeki bazı unsurların zımnı desteği ile sürdürüldüğünü gösteriyor.

itlesele protesto eylemleri, her zaman olduğu gibi, başkentte ve belli başlı şehirlerde, özellikle de ordu karargahlarının önündeki günlük oturma eylemleri ve işgaller aracılığıyla devam ediyor.

23 Mayıs Perşembe günü, Hartum'da bulunan ordu Genelkurmay'ının önündeki meydana büyük bir kitle gösterisi düzenlendi. Gösteri ayaklanmanın ikinci aşamasının sloganı olan “Özgürlük, Barış, Adalet ve Halkın Tercih Sivil Yönetim” sloganları altında gerçekleşti.

Eylemlerdeki başlıca talepler ise: Özgürlük ve Değişim İttifakı'na iktidarı derhal verilmesi ve halka karşı suç işleyen herkesin cezalandırılmasıydı.

Yaklaşık altı ay süren sürekli sokak gösterileri, oturma eylemleri, grevler ve diğer kitlesel eylemlerden sonra, kitlesel protesto hareketinin sadece canlılığını koruduğunu değil, aynı zamanda kitlesel olarak genişlediğini, siyasal bilinç ve talepler olarak netleştiğini ve amacına ulaşmak için kararlılığını da artırdığını söyleyebiliriz. Kitle hareketinin şu anki temel hedefi, tüm iktidarın halk temsilcilerine geçmesi.

Devrimci kampta hangi sınıf güçleri var? Sudan Komünist Partisi ve Sudan Meslek Örgütleri Birliği ile “Nidaa Sudan” güçleri arasında nasıl bir ilişki bulunmaktadır?

Devrimci kamp, işçi sınıfı, köylülük ve devrimci aydınlar içindeki radikal güçlerden oluşur. Ayrıca öğrencilerin, gençlerin ve kadın örgütlerinin içindeki demokratik ve sosyalist güçleri de içerir.

Aynı zamanda, Sudan Komünist Partisi Ulusal Uzlaşma Güçleri ve Sudan Meslek Örgütleri İttifakı'ndaki devrimci gruplarla olan savaş işbirliğini aktif bir şe-

kilde güçlendirmektedir. SKP, aynı zamanda Özgürlük ve Değişim İttifakı Şartı'nı kabul eden tüm kuvvetlerin geniş birliğinin kurulması, bu birliğin sürdürülmesi ve büyütülmesine büyük önem vermektedir.

Sudan Komünist Partisi, Abdülhamid liderliğindeki Sudan Kurtuluş Hareketi ve El-Hilu liderliğindeki Kuzey Sudan Halk Kurtuluş Hareketi'nin radikal duruşunu memnuniyetle karşılamaktadır.

SKP, ulusal İttifak içinde Nidaa Sudan ile işbirliği yapıyor. Bu örgütün, bazen SKP'nin çizgisi ile örtüşmeyebilecek farklı çıkarları temsil eden çeşitli gruplardan oluştuğu söylenmelidir.

SKP, Sudan Meslek Örgütleri İttifakı ile yakın işbirliğini sürdürüyor. Aslında, SKP'nin bir kısmı Sudan Meslek Örgütleri İttifakı içinde çalışmaktadır. Ayrıca, sendikal hareketler alanında aktif bir parti olarak, SKP, Sudan Meslek Örgütleri İttifakı'nın faaliyetlerine ve çalışmalarına büyük önem vermektedir.

Bugünkü kitle hareketinin Sudan'ın içindeki çeşitli silahlı çatışmalarla ilişkisi nedir? Komünist Parti bu silahlı hareketleri nasıl tanımlar ve bunları nasıl karakterize eder?

Protesto hareketinin temel taleplerinden biri Darfur'daki savaşı sonlandırmak ve Darfur halkının meşru haklarını tanımak. Aslında Batı Sudan, Darfur, Kordufan ve Mavi Nil halkı, rejime karşı mücadelenin ön saflarında yer almakta ve halen ön saflarda bulunmaktadır. Tüm silahlı grupların üyeleri ve destekçileri, kitlesel protesto hareketinin ayrılmaz bir parçasını oluşturuyor. Geçiş dönemi sonunda planlanan anayasa konferansında, başta Darfur olmak üzere ulusal azınlıkların sorunlarına çözüm usulüne uygun olarak görüşülecek.

SKP, olası bir geçiş hükümetinde ne gibi bir rol oynamayı öngörüyor? Geçici bir hükümetin karşılaştığı acil görev ve zorluklardan bazıları neler olabilir?

Sudan Komünist Partisi, İttifak'ın kabul ettiği programa El Beşir hükümetleri tarafından kabul edilen 30 yıllık iflas politikaları sonucu ortaya çıkan sorunlarla yüzleşilmesi, bu sorunlarla başa çıkılması ve çözülmesi için alternatif politikalar olarak katkıda bulundu. SKP, geçiş döneminde en acil görevlerin üstesinden gelmek için bir acil durum planının hazırlanmasında da önemli bir rol oynadı.

Diğer taraflar ve örgütler gibi, Sudan Komünist Partisi de adaylarını SKP'ye üye olabilecek ya da olmayacak, ancak ülkeyi kurtarma ve yeniden inşa etme sorumluluğunu üstlenebilecek yetkin ve yetenekli kadrolara aday gösterdi.

SKP, hükümetin çalışmalarını gözlemleyecek ve denetleyecek yasama meclisinde temsil edilecek.

Sudan Komünist Partisi hiçbir şekilde, gelecekte kurulacak olası bir hükümette, öncü bir rol üstlenmez veya ayaklanmaya katkısı için özel muamele talep etmez. Diğer güçler gibi, SKP bu süreçte rolünü oynadı ve sorumluluğunu üstlendi. Bugün SKP, bu rolün kitleler tarafından tanındığını ve partiye katılmak isteyen gençlerin sayısında ciddi bir artış ile ifadesini bulduğunu belirtmekten gurur duyuyor.

Sudan Komünist Partisi'nin temel amacı, son zaferden bu yana mücadeleye devam etmektir; diktatörlük rejimini sökmek ve tasfiye etmek, böylece ulusal demokratik devrimin görevlerinin tamamlanmasına ve Sudan'da sosyalizmin inşasının önünü açmak için bir temel oluşturmaktır.

Dünyadaki ilerici güçler mücadeleyi desteklemek için ne yapabilir?

Sudan Komünist Partisi, tekrar tekrar uluslararası dayanışmanın yoğunlaşmasını istedi. SKP, halkımızın mücadelesiyle artan dayanışmayı belirtmekten gurur duyuyor. Geçmişte uluslararası dayanışmanın suçluların zor zamanlar yaşamalarını sağlamaya, siyasi tutukluların serbest bırakılmasını sağlamaya ve özellikle AB'deki bazı hükümetleri konularını değiştirmeye ve mücadelemizi desteklemeye zorlamaya katkıda bulunduğunu belirtmek önemlidir.

Bugün, Sudan halkının haklarını kazanma, bağımsız sivil yönetim organlarını kurma ve hukukun üstünlüğü yolunda ilerleme ve demokratik hakların korunması ve teşvik edilme mücadelesiyle dayanışma ve desteğin tesis edilmesi, barış ve sosyal adaletin yanı sıra özgürlük ortamının sağlanması her zamankinden daha fazla özel bir önem kazanmaktadır.

Daha önce de belirttiğim gibi mücadelenin ikinci aşaması, siyasi iktidarı ordunun ellerinden almak olacaktır. Devrimin kazanacağı veya kaybedeceği yer burası. Bu nedenle, Avrupa, ABD, Kanada, BM, AB ve Afrika Birliği'ndeki hükümetler üzerindeki baskı bu yönde yardımcı olacaktır.

Sudan halkının günlük mücadeleleri hakkında halkın görüşlerini etkileyebilecek farklı toplumsal kesimler arasında bilgi yaymak, aydınlatma çalışmalarını yürütmek ise bir başka önemli talep.

Sudan Komünist Partisi

Liberation News haber ajansının 27 Mayıs 2019 tarihli röportajının tamamıdır.

Çeviri Kolektifi

“Sudan Genel Grevi ile Dayanışma İçindeyiz”

Sudanlı Profesyoneller Derneği, geçiş döneminin egemen askeri geçiş konseyinin sivil hükümetin taleplerini karşılaması için protestocuları genel greve çağırıyor.

İrlanda ve İngiltere'deki Sudan Doktorları Sendikası, 21 Mayıs'ta bir açıklama yaparak grevi desteklediğini bildirdi.

Açıklamada, 5 ay süren sokak protestoları ve askeri üslerin önünde 7 ay süren oturma eylemini takiben Sudanlıların büyük bir genel grev başlatma aşamasına geldiği, sivil toplum, hükümet ve işçilerin imza vermeye ve Sudan Askeri Geçiş Konseyi ile yürütülen son inişli çıkışlı pazarlıklara onay vermeye çağırıldığı söyleniyor ve ülkenin bir askeri yönetimden bir diğerine geçmesine izin verilmeyeceği, Sudan Ayaklanması'nın desteklediği belirtiliyor. Bugün Sudan halkının daha önce hiç olmadığı kadar birleşmiş olduğu vurgulanıyor. Konsey'in, Özgürlük ve Değişim Deklerasyonu tarafından ilan edilen Sudan Devrimi'ni temsil etmediği üzerinde duruluyor. Ülkenin herhangi bir yerinde barışçı göstericilere karşı herhangi bir şiddet kullanımına karşı uyardıkları söyleniyor. Açıklama Barış, Özgürlük ve Adalet sloganıyla son buluyor.

Sudan Ordusu Göstericilere Karşı Saldırı Başlattı

Sudan askeri ve milis kuvvetleri, binlerce protestocunun 6 Nisan'dan bu yana sivil yönetime barışçıl bir geçiş talep etmek için toplandığı Hartum'daki ordu Komutanlığı dışındaki oturma eylemlerine saldırdı, Sudan Meslek Örgütleri Birliği yaptığı açıklamada, 3 Haziran günü gerçekleşen saldırılarda birçok kişinin öldüğünü ve yaralandığını ve eylem alanındaki çadırların ateşe verildiğini belirtti. Saldırı, Geçici Askeri Konsey'in, protestocuların çoğunluğunu sivillerin oluşturacağı yeni bir bağımsız geçiş Konseyi'nin kurulması çağrısını kabul etmeyi reddetmesinden sonra, 28 ve 29 Mayıs'ta yapılan genel grevin ardından gerçekleşti.

3 Haziran günü sabah erken saatlerde, güvenlik güçleri tarafından desteklenen Hızlı Destek Güçleri ve polis, başkent Hartum'daki Sudan ordusunun genel merkezinin önünde bulunan bölgeyi işgal etti. Plastik

mermilerin, gerçek mermilerin aşırı derecede kullanıldığı saldırıda, silahsız birçok kişi yaralandı; çok sayıda insan öldü. Baskını yapan kuvvetler oturma alanındaki çadırları yaktı ve göstericilere karşı aşırı fiziksel güç kullandı. Sivillere yönelik saldırılar barışçıl oturma eylemini kırma ve dağıtma çabasıyla devam ediyor. Sudan Komünist Partisi ve Sudan Meslek Örgütleri Birliği, uluslararası dayanışma çağrısında bulunarak saldırıları sert bir dille kınadı ve eylemlerinin artarak devam edeceğini, kazanmak için kararlı oldukları açıklamalarında bulundu.

Sudan halkına karşı işlenen bu insanlık suçu, eski rejimin taktiklerinin ve politikalarının tamamen devam ettiğinin bir kanıtıdır.

Sudan Devrimi Yoluna Devam Edecek ve Başaracak! menasolidaritynetwork.com sitesinden çevrilmiştir

Çeviri Kolektifi